

M.57

— خزان اوديب —

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No TGA.101

Tercüman KUTÜPHANESİ	
Tasnif No.	Demirbaş No.
	M. 57

هنگامه در خانه ۱ - مقصد از احیاء
۲ - کتب و خطبه در ارکع
الکینه اقامه و ایت و خطبه
۳ - قوطه خنده عود مقصد از کوهین و دون
قارینه
۴ - قارینه قارینه
۵ - بر قاجار کاه

بنمایند و دست محمدی

آوردید	ناری
انجی کاه	ص
کاه	ص
قره اوت	ص
احیاء	الهم

برجی پرده

I

بر به آید برش آید بر او غم هر روز به ناله می
مالید مدینه نیت در این جهان آید سوزد
در این دوش آید آید آید آید آید آید آید آید آید
در مدینه نیت آید آید آید آید آید آید آید آید
آید آید آید آید آید آید آید آید آید آید آید آید
آید آید آید آید آید آید آید آید آید آید آید آید

آودید - آید - آید

آودید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید

آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید

آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید
آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید
آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید
آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید

آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید
آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید
آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید
آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید

آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید
آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید
آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید
آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید - آید

در دیرنی ایتمم دو عجز باقی نماند ؛

سزدن دیکه ملک ایچیه حکم ، نه در برحقان ؟

بابا لر ، خراکله اودیه البته اینجیز

المکدن ؛ خاه دو یار لر سوینر .

[اختیاره فیه با]
اختیار بر ایلیار لر .

سوییه ملک اختیار ، آکلونک ، نه در بوئر ؟

اولونک در دیرنی سوییه ملک سزه دوسته .

بر خوجو ، بر درمی ؛ هائی بر امیدیه

طوبه یارنیز بوییه مملکت خلق بویه ؟

آر در دیرنیزه لوزیم اوللا ملارجی

بوللاییم دو یاریم سزدن زیاده آچی

خوشاییم دادنیزه . مطهر رحیم نسان ۱۰۰

یون طاهر - سوسنی بلده مرده ، ای خرافه‌ها اولون
آه

یون قران ، باه شوراره بر یغیه ضعیف هودنه :

اونده ده ارمک ، قادیه ، تون کینه لر اودونه

بر قلم خسته دوریو : صاجی آه ، بلی بولون

بر یغیه دیه ایلری : عجبانه یون

دو تیرک طاهنی . اطراف باه ، تون

تبلیر ، هیلو ، هیلو ، هیلو ، هیلو ، هیلو ، بولون

بولور ، سینه نه ، بالاسده مصدوره ،

خرابه ، میخانه ، کیکس ، کجه آینه یره .

کویوشنه یا ، اودیبه ، آقان کوزه با سدرنی :

بالا خاله بر تمانه اولی زوالی با سدرنی .

دیکر کاهه - با شادمانی لب خور و لب خور هجده آیه

گوشه با صد ریختی اولودی غائب این

بوز بیکره خادیه و ... بر خورده ده و با !

آردی سهره فطم بر آله ، گویا

بجیم اینو بگویند قادموس اولودری !

زبانلره آهیدر سیاه قدارلری !

جنت عباسی کوز باشمزد دولری !

سراپنک آتشی ، عمارتا ، مسجد اولری .

آردی خوراکر تون برهله آیه به

حکوم علویته . زیرا بودیاده

بولویک آنجه بزم در دیکره به هیاه .

آردن طغی بری آیدی آواره ،

همانک که دقتند . *Stenks* نه باورند

برای خوابان سبک . او آفت آن جوان

پوزی ؛ سه نه باشته آفتون . خاتمی گنبد

بویز مکتب او نور و طایه لغت آفتون .

آی . مرغی آفرید . سطح بحدن . بر طایه

بول . مرغی ایله ده بونه والی دباره ..

یا آفری سوله . یا خود آفریدن صور ؛

آفری سوند کوندره سینه زده بانان خور .

آفری خاندان ایچیه نه اولاه صاحب دها .

بطایه شجیره دیوینک برهمنی سطح .

محو ایله اولوم آفر اولاه آفرین طایه

سز تمیز ایله جیب حدره هیج کبر طایه !

بریده ، قدمه بوکله نه بار ؟

بوم بوم برکنده نه یایا برهنه ؟

ایسه خانون اولکده کهنه خال اولک ؛

خوبنری اولارنه نه اینه بار اهلان .

اویس - ای ، آهلی یاورور ! سزی بک کونون

در درون خردام . بواله ، برهنه

بیجهول دهه ؛ ققه بوکله نه ؟

آله نه خادار بول اولرده یی

ننه خادار اولار بکله کدر .

برکونک افهرازم سید ، مهر لر دگر !

سزه آنجه سحر کنی خالنه ؛

قصیدہ اعلیٰ بندہ برقیہ بر ایند .

بویہ کدی ، دردی کور دلی به هرکی .

چشم سنی ویر کو صحت اینیسی .

مانایک که ، غفلت او باندیدن بن ؛

کوز با شدم زولیدی شو Ismenü هندی .

فقد آراغده برکوت ، ان ده گد به

بر خدام ، آرام هر طرفی سر آرم .

ان صولک ^{ها} دره اولر که ، منده ناک اعلی ، بویای کوی سفه
شکله با سکار

زوجه ملک برادی ، حتم خرمه اوق

آپلونه کوندرم ، کیدی دلف معینه ؛

او معودر ~~منده~~ هفت ، هجابه دینه .

سوریدرک هابی ، کونک محقق

اولون او بولك آل بجه خوتار بر بزي .

كونلري بر بر همايدم ، بخدم ، كچي زمان ؛

سيفاري دولتي حرك ، ققو قلدي آلون .

آلت آلده اوري صدمه بكون ، ياره ؛

تونه اولاريني او بولك شه يارك

ايغا ايتيردم اگر نامرد ده سندر با .

[بۆيوك قوشون بولك بولك
[بولك قوشون بولك بولك]

بولك ديك ، سولميك ، اعلال ايدك هريانا .

بولك ديك - تام - سولميك بولك اولدي سولميك ؛

ايتير

خبر آلدكم خردون باقار سولميك بولميك .

اودیب - ای ، غصه‌ی آنه ای تا اولک جاها - !

لفظه صغیری المیز بر آن -

چه ایدرم خلاقه آتی آینه سوزی .

قره اولک چهره‌ی بی نقشه‌ی کورونی .

ای ارم
بویک طاهر - بلی گور یوزدن قلمه نشه دولو ؛
آهتا -

مغصه آهیش - بزم سعادت یولو .

تازه دغه دالسن باشنه برکوزل تاج ،

مظهر سوزلرده در دیکره وار عهده .

II

اولکیده - قره‌اون

قره‌اون کیره کیمه کونشی ده
دخا -

اودیب - سدی اولکده نه هیز ...

[قره‌اونه]

ای سوبیل برادر !

منه سه لك اعلى ، ص بزه سويله ، نه خبر

و- او بولن آيدن ؟

مسودت خبري ؛

قره اون -

مارامه نرم ايچون سعادند آري ،

باقيلان اغبارده ، اگر دبرسه احيه .

لهي برنگ آهلام ؛ نه در اولان ناييد ؟

اوديب -

بوسوده نه برالم ، نه كوهلوك بر اغبار ،

نه بري مگون آيدن ، سونديزه برنگ و- !

بوقعت ~~لهي~~ هورده سويله يحي لهي ؛

قره اون -

بوقه برانده ده ديك مسك نين ؟

اودیپ - اولون گلورده بیلدیری سوبه ؛

بو بیلونک سی مجهول خالاسیه اودیپ .

دولکده کوزانی دکر علی لکاده ،

کیم اهلرانی به اولون زیاده .

سوبه نه بیلورلک .

لرجه بیده کم اهلده .

قره دن -

الیه سوزلری . خوتارلک سوبه .

دیدیکه ؛ سرده خورمه برهیت اونی ؛

یقین هوس ، خوتارلک باغی .

اودیپ - بوتون قایقانی ناهل بولوب یقینای ؟

فوتون قوسنی زده مندن یقینای ؟

قره‌اوغ - دیری : خوشتر اونی خوشتر منم :

باغور من خانیله سید بوختونی :

اودامک خوشیه بر آید قانی وار ...

اودیپ - اولدیله کیم ایسه ، قانی هانی آوار ؟

قره‌اوغ - اوله لایوس ، بر قریل .. بوکهره سزدن اول

هالم بولونوری .

اودیپ - ایستدم . بیا قلم

برگورمت آرامی : به کوردم .

قره‌اوغ - او اولدی .

ایستادم نفی دغ باشه کومولدی .

سكى الله آبولون ديوگه ، بولونور

آبولون ، قاتل ايدوليد احمدام .

اوديب - قاتل سكى زهده در ، ناهل بولونور ايرى ؟

بولونور اسكى وقوده كيم تور ايدوليد ايرى ؟

قره اون - قاتل بولونور ايدوليد : آبولون ووردى هيد

آبولون بولونور ، احمد ايدوليد كيدوليد .

اوديب - سولونور ايدوليد ويا كهدوليد ايدوليد ،

باغولونور سولونور ايدوليد .. زهده سولونور دويدي ؟

قره اون - بولونور ايدوليد مقصدى آبولونور ،

كيدوليد بولونور ، آبولونور سولونور ايدوليد اون .

اودمب - بر بونده کبره بوجیدی . همن صله

بوجیدی بردهنی شکار تله ده لسه .

قره دن - همن قتل اولونیدی . گری صله برکتی ؛

اوده دانه فاحمه ، خورخوردن شمه اینی

کوردلری تله خالامدی خدی ؛

آنجه آقا تاسیدی ربارم کنیدی .

اودمب - نه بی او الیه خدی ؟ ! بفظا دیر آیدیندی .

بریا نر مقصدن سوزوله سوزوله الشیه .

قره دن - دیدی که ، قایمجه برهونه علامه هیدی ؛

او خهران خرابی برنک حمده هیدی .

اودیب - بر خاج سرری شقی ناصی بشارت آید .

بر بردن یاره ، رویت الماسه آگر ؟

قره اون - بو خراج احمد یک یقین . اوزمان

دختر خولکی آره منده هی بره

انتقام دو سونه ای منده دوی .

لایه

اودیب -

بر خراج همای یا بر عرصه ، یا بر لیه

یا بر مقصدله ^{احما} ایل بر لیه ناصی بر

خولکی خولکی منده ، هی انکادی بید

قره اون - منقش بر اولدی ، او ایچینده یقین

معاذ الله بزم . اود طایفی نه ساز .

نه قشای ، نه بر تافته چاره بولوی .

قشای بولوی ، نازیده آینه لب بولوی ؛

کیردوخته فردی خالک خالکی .

اودیپ - دیک بوزخنده سلامت ساهتی

بولوی B دوستو . آبولونک درک

نقدت برآمده دص ؛ طایف بوازیلک

هون طایفه بی بولوی لازم . بده برار

چالیشیم نرنگه . بوزخنده برار ،

آله بر خنده . بی بولوی موه آیده

کجه بر خنده . انتقامی دص ؛ به

مکتب کبریا صفی خرد اید

ایستد . لایوس ال ازانان صفی کویت

برکون البت نیم ده هایت خرد اید

لهای خالص هوشمند : اوینار کمالی

آلت الکریم : بوقصص و بالی

سولم الکورد : هویونک صفی تبلید :

برکده هوشمند ، آراستد سولم بریر

خوشم اولی بوران . البت بری واته

یا برستون محو اید ، واهود اید و اولاد

سولک طاهر - خالیدیه هوشمند با شری . بره هشی

(افق)

لغزیه برری سونیده جاک خزان

یون آله دی ایتی . اهان بیه یه سفا

اوسمردن خاله بجه بره سله ، بر ویا .

[یون طاهر ، موقعه دت لکری
لکری بر جمنه اودین ایه
اختیار خله]

ای رویت ، ای ده لکری اویا بولم ، اویالا

اختیار لکری خونه
دتم روزگار
سازگی

معبودن بزرگه فلس این مونی صله !

بره سله ویک نه در ؟ ای ، ده لکری اوسمه

همن سوره یه آن ، شحر اول ، سطر

بکویریز ؛ بصره غنایه خزانته ؛

بولون دله یاره املای ایت اهانته

ای ، سوره د ! صفت ، صفت اتم ،

اختیار لکری

یون لکری

۱-۱-۱

ای

اینها را بگویم ، ایستاده بود و دهی

ای ، ای دریادلان من ، ایستاده کورل قیدی !

خورشید را به آتش بوی لعل جزئی

بیهوشانده فتنه خورده کورل دیان !

دیان ایچو سنک کرکده یاسانان

تبه ارغوانی سنک مقدس حجت

ای ، اوه آتیه ما که آید ! بولم حجت

بوی نار و لعل ده گشته عیار

بولکتر بر خانه هم حیار ، هم محیار

دشمنه معینه حاضر دین دار

بولکون ده خونبار ، آتش بوی لعل

ای

ای

انگلیز

صایر اطمینان ، چون کند ایندی ؟

نه که بول کوردری ، نه دوی بیلدی

هیچده ددکولویو ، نه در بوس ؟

هیچده ددکولوی ، خادیند خدی قید

بختونه دها برک ، آتند دها محرب

اولوم آتدلی آتیده برن محرب

ختم غیانه کیده بو وریک بولده

بیتدیه بولوی نفس باقده صافده بولده

آه ! نه کورجی صولده ! بهلا آتدی بی

ایوب محرابیو ، کوزه دوشن خارکی

آتندی آتد صایلی خادیند ، آنا بقدر

دک

ف

ف

معدن استخراج شده در دین دین

آهن، مس، برنج، مس، مس، مس، مس

المی بر آفتاب بر کسورده مسایه

ای، روبرو، آهن، آهن، آهن، آهن، آهن

ماری، آهن، آهن، آهن، آهن، آهن

آهن، آهن، آهن، آهن، آهن، آهن

فقد آهن، آهن، آهن، آهن، آهن

در آهن، آهن، آهن، آهن، آهن

Antilrite : آهن، آهن، آهن

Treas : آهن، آهن، آهن

ویری، آهن، آهن، آهن، آهن

ن
م

ن
م

۱۱
۱۰

ایه یکه نندار جید ای ، منظم روتیر !

سیدیه امریکه تاج سنان ، جو در :

بر دور دنده گلبند اونی ، برن خوتایه :

قانا یا قنیزی آید سلفید حاد سنان

ای ، اونی د آله ، بره سیدیه امداد

سیدیه یا آلی خور ، آتوند اونی آله

ای ، دیان ! او منظم ~~لا~~ قیاری آرتون

سعی حالور ، گلبند اونی ، ای ، مه ،

آنی آتون حاد غیبی باغد آله بالوس !

بط برکتده دیریه اتم بر موس

دور ، دودن ، تانک لاجورد بر سیدیه

برخی اعدا -
لنا ااصح

۹
۱۱
۱۰

ای ، Menad در خوش بوی آن ، همد

نور صابون سفیدی قدت آن از

بوی انصاف آید به فصلی محرابه

۱۰

۱۱

۱۲

— یکی برده لوطی —

آدریس
انجی کاهه
هیت
کاهه
ترمنا یسی
صائم

کتابی برده وقت اوکل در

آوردید ، معنی ، لغت ، شعر
مقا - ابرق شده و در بند در
آوردید - کونده و جید بند در کونده ای که :

آله بکار دین بهن افغان ای که

اگر خدا ارز او آله تدری

احسنه ابد رسیده چون امرای

موی دره - با ابد رسیده انقاد

بو صحران خالکده منته اوله آزاد

آله امرایکي وقت با عیاجی :

خانت صاحبهای بزاره وقت در آجی

اگر یاردم کورنرم چون ملکه برآند

او سفت ازین نفی مکنه اولان

زیر اینور زان اولسون بولور

حوضا طوطای دیر حکم املور

سایه خزان لایوسه خاندن حکم

بیور دیر بی خبر اولیم

ماجه گیر ز سیه دیری نه صیه

تسیم اولسون خوجا سیه : نه خبر دار نه کیه

باله نفی ایدرز بیقاریر کوردن

اگر خان بیجی برار اونی بیدن

خبر دیره بی یون طاقه کور بیده

او دگر خدمت شهن بورج بیدن

موسسه ، همی روزی بولند ، آید برکت
صاف و صاف کوه ، قند کوه و غنای
کوه و در بر اعیان کوه و این خوشه
برکت صاف و صاف کوه ، آید برکت
برکت صاف و صاف کوه ، آید برکت
آری در کوه و صاف کوه ، آید برکت
در کوه و صاف کوه ، آید برکت
طبع و صاف کوه ، آید برکت
دشمن و صاف کوه ، آید برکت
نه و صاف کوه ، آید برکت
آری در کوه و صاف کوه ، آید برکت
آید برکت ، نه و صاف کوه ، آید برکت

یوزیه با قاجق . نه چانه آینه .

نه بیده ، نه دینک . هیم بر مرکه

خول اولنا هق . خرتک سی .

آلردن صفری ، طبعه پرو بالی

فولس اوندن قاجق . ده لطف آرنه با

آمرلی بویه در . اولسه قرال نامه .

آلردن آرزوی . هکده رینه اولسه

آودیه آمرلی بویه اولسون اعلیون .

ایته ترکی اولسون ایته تکت بایته

قرالت بد عیسی اول . آرقانه

تایر ایسه . بر قضا سفته یقینی

بجمله مورد و در هر یک بقای

خدمت اقدس ابدی اولی محرم

بجمله اولی ابدی بی غم ابدی

ای ، تبلید ! به نزد بصرم ابدی

نم ، خاندن ، دیو کله نجات

آبولونک آردی ، ابدی بولک قدیم

اوردی ، دارک ، بولک به ایضا ابدی

غیرت ابدی به بزرگوار خواجه

آلله ترک ابدی به بزرگوار خواجه

لایوس ابدی به بزرگوار خواجه

آلله ابدی به بزرگوار خواجه

اوتومانی لازم ! اوقادار آید ، تبه

برقارار اولور قیصری .

ایریدی ؟ نه ایچون قاتلی آراسی

لقمده کدی ؟ بولون بوی رطی

صورتده صاحب اولانیم . اوتون دول قارون

روجه نیک روحیم . آرمزده یاسایان

جانی ایبار دار : هرقله . اوتقلیه

قون سلاسه اوقامشده ار

مه لک ایتدی . برقارار باغلا اوب

بانی اولان به البت ، بربردار ، بریایا

انتقام کی اوجایتین تقیه

بوجوم ، بوجوم زان کجه اولورده يه .

قادرى نام يه ، بوليدورده يها قسم !

نامرد اوليم اگر اتقاندن کيرسم .

تغير ، انگيزده امرى مخالفه

ايده چک داره اگر ، تارلانده برکت

کورميه ؛ هيج اولوردي دومايه ؛ بوزيلکله

تخي اولورلر يه ؛ بولکده ييل بوتر

معيه اوقيه ؛ تخي ايدرم به

اديولک ائلدن . ققو برک ييريه ،

خانى مه نيان سيناک مه نزل

تون نغزده ايده سبز بختار

بزرگوار

لغت -

ای . مندم عتداز . ملعون اولون او آخیر .

لغت ایدرم به ده . بکوک بوزی ، بولوراق

ساهد اولونر ، قرال لایوس خانی به

رسم : یگی بیکیم بوز قرالک خاندن :

ایسار آتیکین کی : او خاندن مقدر .

اخی خبر دیزه یه اته اولوچیه .

اودیپ -

سوزلرینه یی دوزو ، ققو برخان نال

جیه ایدره آله

لغت -

ساده ز حال

اولویر بر سوز دها عتق صوری سوزیه

و لک

اودیج - حق بر او خجی جدر دوما ، کومه

نصیب - توه زیاس ، او دله یوه بریول کومیر ،

آپلونه دطای دارد اوښه ؛ او ور

نمایدیم بر خیر

انید یقت نصیب

اودیج -

موتده اولدی ایفا . بوقده ایفا دولت

ایده قره اون اولدی ؛ ققو حیرت نه دن ،

ایده مای کوندم ، نه کله دار ، نه کیده !

انیم کله

نصیب - بقت سوزلر کزیو ، خواجه کوندمیر

خفت آفرارنده

مویه قاصیه به صبح بر

آوردید -

فرست ، نه در او موزر ؟

ده بیور که ، کویا ،

لغیت -

سایه خالی لایوی بر میاد اینه اقا .

بطره مویه دید کرفه ، بویه بر مشه .

آوردید -

ققو نه بر ساهد واک کرون ، نه ده بر اثر .

انگاره

کیدی خلا او مجرم هن اینه ده خرقه ،

لغیت -

الب ادی بیا به لغت زن ادی .

به بویه وقت اینه مر حد به به بران .

اودیسی - جرمون خوجیاندر لغت مورخین خوجیان

لغت - آلهون امریکه کیندی سهری بیلون

تره زیاسی کلویه . محرمی بزی صحن

تسیم ایدر . کجه نر . روتیرک غراد

نور صاها - باشده : اودیسی هر اولاده

II

اودیسی . تره زیاسی

اودیسی - ای ، دطای بزرک بیلرینی بیلون ،

برکرده ، سکارده دهانده کینله نه

برمر موجود اولیا تره زیاسی ! کریمه نه

نور بیلون محرم کره دهانده ، قفقاز بیلون

دهانه یاره وقف بولویوریه

محر ایله خالنه . ال کیری سرک ایزی

نزه ایلید . اوت . سرک آغریکده

آزهرن دیلدی . موزاره غائب . عارف

کیم واره بیلدی . محامدی مردن :

بطنه منجیه . نری رفوئه صله

سای مویه مدی ایزه اگر به نزه خ

دیره کم : آپولون . او بولک مجرد . اورجه

لغاتنه دیدی که : - بولکماره لایوسه

خاند . طه ایتیهک بولکماره بوزی کولون

یا نفع ایلید . محرم و باغور احمد

دهانه یاده واقف بولو یورسک بری

محراریه خالک . ان کیری سرک ایزی

نزه اقیقده . ادب . سرک اقریله دهده

آزهرن دیلدی . موزاره غائب . عارف

کیم وایسه بکویزه بخاتری سوزن :

بطانه منجیسه . بری رفوئه صله

ساحی مویه مدی ایزه اگر به نزه خ

دوره م : آپولون ، اویون مجور ، اورجه

لغاتقده دیدی که : - بولوکاره لایوسک

خاندن ، خطه ایتیمیک بوشلقد یوزی کولون

یا تقی ایطیلید محرم ویاغور احمد

بوقه آهسته سر زده خواجه ، کمره اتقمم

خوشه در ^{تغافل} تخلص آیت ، بون سکار درن هو

قد سیده خواجه آیت ، کورم سینه برن هو

خواجه برن ، بولعلی ، برن برادر و مر

لایه در خانه بول ، آلاطم خانه خان

وایه در تخلص آیدم ، عبقارم کهر در

بوقه مکنه رکنه تیر کنه بر کنه در

بون امید لر برن بانه سرده قلدی

نه عار بر دهنه ، عینت قوزنه باشه

باقیه خدمت آیدن دانه و صدانه

صبره ! صبره ! او علی بر موم صرغه -

خودنو گویا بوی دهن ، بالغان صبیح

از دهنش بی بیوم ؛ هم برآید

نوروز ده خنده . ایام نزهت

بط برتر هوایا . هوایا هوایا

نه نه نه . کوهستان افکار

نه نه نه . طایفه صیادیم برون

آودیم - عجایب ! نه دار ؟ نه دن ؟ بو مغرب ، بو

کوهستان حاله

زده ساس - بر خیز ، دونه کم برده

ایمه اوله . نه نه نه . حلقه دوشن

خوشتی محمد ایستاده ، نه نه

اُدیب - سوزِ نیرِ آبی ، محمد ، محمد صبور

سری بسیده دلمه بکارِ دانه دانه

لا یقین صافحه او نه امراد نری ؟

تره ریاس - نه الحاحه سوزِ حقیر آفریندن

تره ریاسی الحاحه ایز نری آلمان

لصیف - آلهه مائی بچون نری تره ایز بویه

بریشان اوللا بوشه سارکه کولون بویه !

آماق حایر مکاریند صغیر

تره ریاس - عمامه دوجا اولمه رولنی کوز نیر

کوزیو نیرنه ، به کنی اغراضی

افزائنده راضییم : یا آنکه جوابی

درموردن بپسندیم . شفا بولاجی برده

آنکه آنجا است .

معنا نه برآورده

آوردیم -

بپسندیم صاف بولاجی مکتب حیانت

کند نه حقارت

نه کبر حقارت

آوردیم -

نه ده کند اطم ... جواب بر امر محال !

جوابی که با آنکه کرد بر هر سوال

آوردیم - ای . سریر انسان ! نه در مکتوبه بپسندیم !

نه حاصلا غدارك ، نه بگویند دلیلی دار !

تره یایی - بط مری دید نظر ، کوردم ادر آیدنی ؛

حقا یاجور ستر زده یاسایان مری !

بنایم انترگر دخی برآز کولونی

آودیب - محله عقارت آیدن بوسوزو یک کوی

دیده نیر ؛ درویش حکیم محمد اولماز محمد

تره یایی - مروتک کولکانه به ترک آیدم ده بگویند

حقیقا حقه میدان کنه یلانه وطنه

آودیب - سکره مویله مارا حقه ناصل اوله حقیقه

نه صابر صابر، غدارك، نه بگویند دلیلی دار!

تره بیای - بط سیر دید گفت، کوردم ادریکندی؟

حقاً بگویند سر زده یا سبایان می!

بنایم از تر دلی بر آن کورنی

اودیپ - محله عمارت ایده بومرنگ یک کور

دیده ز : در فیس هیچ محمد اول از محله

تره بیای - مکتوب کورک نه به ترک اندم ده بگویند

هیچا حقده میدان کنه بگفته مضمر

اودیپ - سکر مویه عمارت ناهل اوله هیچه

تره پیاپی - ایستادگر حریر، حیدریت، فقهیه

بودن و نه مویه محم

آوردیم - ویردنگار جوابده

سوی آطلویم به : بیغ اید ایدیم که

زنده نشین اید خوال علیقه

بو خانی شیدی . اود ، اونی قتل اید

به رکن : کوزون اولری و طلع

نقدان قتل ایدون ...

تره پیاپی - به نزه حقیقه

مویه دم . آوردیم ، سرده کیمی اولار

میدانه آنا حقیقه و قایم . به و بو طالع

نه عجب آنکند بخت : اله آخاره

مقدور برسد کی باقا جبهه . یک آید

آهسته آهسته حرکت

آوردیم -

بوتلها در دستگیر

بوسه عجب بد . نه جبارت یکا

سید علیرضا ! گفتن خونه عجا

خونه جقه نه انتقام من ؟

تو فریادی -

ا ا ا ا ا ا

یک سوره درگزی ! حقیقه

خدی بنده ایست نه در خور خایم کردن ؟

اودیپ - نه دد بویید ؛ کیه مځ اودونه ؟

تو زیاس - بوشه سره بڼه نه ز اودونه نه !

په مځه ایدم څو ځله مویه نه !

اودیپ - نه مویه ده ، بردار نه اید !

تو زیاس - موزی

ایتره دل ، پرته مځه تجربه ؟

اودیپ - ایه اهل دارم ، آهیه مویه ، اهل اید !

تو زیاس - اراد نه ، خا نه مځه نه !

اودیپ -

دلت !

تدار ایله ز حالیم عذرده خوشاره !

تفریاس -

کودر تدار لایوب ییچن ری قید برمه ؟

اودیپ -

نه قدار ایستد ز تدار این ؛ هیچ برانه

بودن عجب اولان

تفریاس -

بونی کوره عیلا برکوز

یوقه مرده . بیست ز ، بودیاده الک غریز

صفت قدر بیزه ما سبده

نه سفید عاجدار ! دوست بکار غلامان

خود را رقصه !

پرتغاله . پرتغاله ! ..

آدریس -

خدا ای صید خفته در یک زیر بو زارت ؟ ..

ترفیاس - همار همار ، هر حقیقت محققه در قدرت ..

آدریس - حقیقت خفته : خفته بوسه محض

دش : سنده نه کور دار ، نه خورده دار ..

نه محسوس بر مقدار دار خفاکده ..

ترفیاس - برکت ! با حقدان

ای پیوسته ، سانه بر کون خفته مکار ..

ایه جبهه هبسی

سداغماقده آید

اودیپ -

جولنده نه یارده نه ترهته سوزدنه

نه با تار آید نه کونده نور آید

یارلار بو سوزدن

به حکم آل آمان

تره زیاس -

خازنه ... آیدلور ! حکمی او دیر

قره اوردی بوت سدی در بو تدور ؟

اودیپ -

تره زیاس - قره دون سزه یی بو ترهته بولونمادی ؟

زری اعلام آید نه بلکانه اودیپ آری !

اوریب - ای ، دبدبه ! ای قدرت ! ای جلاله ! ای تهنه !

جایه و بر ریشه سعادته نه نشسته مضمون غم !

افراخته دای بر جبهه سفید افراشته !

هم دهنم ، هم خورده نم خورده و نه کنده حاصل

بر زانده بنم اعتمادی جلدی ؟

فقد تهنه جوی اود اتری بولده حاصلی ...

سلفه افراشته کورلری بوروردی ؟

کنده بولور خورری ، علیله بوروردی .

تبدیل و بریدی ، دینه بدیم تهنه

خاتمہ البیور ! بویا بوی شایلان

خالجی ، بوساعده و خا ، خورور کورله

کورل بر موقوف خورورور ! فقد بر وقت اول

خودن اوله حالیه مقتد

خانه کوری ، برون کورله به سده ،

برون برون نون اینه برون برون !

نه ره عیق اوزان بون خورله بون

ایند بون بون ؟ بریانی نه دن بون

برقید اوزان بون ؟ بون بون ،

نه بون بون دانه بون بون ؟

خوردنه بون بون بون بون !

هزار بون بون ؟ نه ره خالی خورده ؟

نه دن بون بون بون بون بون ؟

بیه اوزان بون بون بون بون بون :

او خورده بون بون بون بون بون ...

نه خال خوشی او جوردم ، نه آلودن جوردم ،

او رسوم جوی را او جایه دوردم .

خود دانه را در کرب می فروخته ایچون

بی او از خانه بدو منهدم ده بر کیه ...

خدا ایله اولک : سه و بار دغده البه

خدا کورمه . بنا آفید بر رفته

طواصیر بقارون . حوت انیم اگر

سو کیمه باشد . ایدیندی در

بر خا کورورده

برس ، قصه ، مهر

قصه -

صاری ایله عرض : حاج کورده

آقوب کده خايدار سوزاي نزل ايديلم :

بزرگ خويشايمه دودو بوله کيديلم .

نزه پايي - نه که ، چو ايديلم ، حکم موري بند

برآدم کي رط فقه پ ايديلم ، دنگد :

خار شنه ده ک عيسو ز خنده برآدم :

نزه ايسر ايديلم ، خرده اوند ده اولام

کيه ده خيلا ايديلم ، آيلونده ايديلم .

زني خند ديديلم ، به ده آهيوه سويديم .

کويگم نرف مهم بر نقشان ! بکله ! اوند !

نزل کويگم آهيوه ، قفا شايان جرد !

دسته بکله خورده عيوني کويگم !

خدا زود بجزای تو خواهد آید...

هم بزم دلربایان خواهد کرد؛ لبها از عسل...

عسل و شهد و گلاب... دهنش بزم دلربا...

بیا... بر آستان دلجو...

ای دلخیز دودل... آه جان آید... بزم

دلجو... چید بخت برکت... برکت...

مرد کز ده کزین... خراشده ده انگشت...

دلو شوره... نه دردن... نه دهن...

آهسته ای بوی بوی... دستان!

دلو شافت مردم... آه نه بخت... عده...

بیا... نه آه... نه بخت... نه بخت...

هوفندین ط ، نه هوفندین

با خدایان او مومن بحیر خد ط
آهوند ده صد آن دهی او خدین

با وفردانه . هه که یاری !
کوبیده ... دیناره هه بران هه خد
دخماست آناده شده به ، شده هه

آودید - خد هه ، خد هه
محمد محمد الکر ! هه ، بران سید !
هه ، رها هه آهیرین هه

زه نیس - نه دخت آنکه برک جدم بهم بانه ..

اودیپ - اگر بلبل اولوبدم انبلبله نوزرتی .

هیچ کوردهک ایندردم کوردهک نوزرتی .

ره ریای - بخ ایللم ، اودیپ ، فقد آفاقد بیایک

با حرفه ایندی ، رف ویدیو ، اینک ! ..

اودیپ - او نه کی ؟ کتر ، دور ! به هاشی خانیله

هیا نه معلوم ؟

ره ریای - اوری اولره نه نهک کن

محو اولرینک کونک .

اودیپ - بو بره جو ارارلی کوف ! ..

ره ریای - صفا خنده اوردی .

تغذیه

رغبت

مغذیه هوایین در کار زوده کردی

آوردید - بن بوسه داد و ازین بردی

تغذیه دانستی اولی که خندید

رغبت - منی برادر ایمنه ازین او هم تغذیه

آوردید - محو اولم ده نه اولم . محضی خویشم

رغبت - به به به دو نیم .. میوه ای که یادم

آوردید - او را به اولم .. او خائیه او شایعه

آوردید به کردی دو نیم منی .. باقیه

اولمعه خیریه اوران برلوسر ..

نصیه دن خورنور !

کیسوم بیله

ره یایی -

قصد کیردن اول خورنور ایتلر

مهرنور دن بخون اولمهر بولونه دیکه

مهرنور لرد برر داتی برده سده

کیرلر ساری ده لیدر سوبهک لومنه

اولمهر اوقاف ایدرم نیرانه ..

بی مرنه خرنی ایلد با لند

ایته : کونردری آردینه خان

نصیه ایدر دینه محرم بیاجی رعد

اولمده خیریه اوزار بولمده ..

نعمیه دن خورمور !

کیسوم بیله ..

ده یایی -

قصد کیردن اول خورمور ایلرینه

مهر بئر دن بون اولمده بولمده دیله

ماده لر بر دانی برده مده

کیرلر مده لیه بولمده لومده

اولمده اوزار ایدم بزرگه ..

بی مرده خیریه اولمده بولمده

ایله : کوندر بیری ایلدیه خان

نعمیه ایلدیه دیله مجرم بیله رعد

بر دستش : فقط با قید آهسته

بودند آنکه هیچ ده برکت اوتار بود

میدانه صفی اولورده کور کور اولور

بولور کور : بایه حقیر ^{حقیر} کور کور :

یاجی بود کورده دولور : اولور کور

بالر برکت عا خلاصه بر

نه چاده : خدی بو : اولور دینک هم یالا

هم خورده : دیایه کورده نک هم خورده

هم اولور : بر سید : مجرم هم ایند خاند

بودای آرا : بول : دوشون دار عینی عینی !

او بابا خاندن برکور : عینی بولور

نه تخدیه ایبرک : اوزان صفی اولور

بر دستش : فقط با قید آهسته

بودند آنکه هیچ ده بخت اولاد بود

میدانه صفی اولورده کورده کور اولور

بولور کورده : بایه حقیر کورده بولور :

یاخی بود کورده دولور : اولد رجب

بالر برتک عطا خواجه بربر

نه چاده : خدی بو ! اولور دینک هم یالا

هم خورده می : دیایه کورده نک هم خورده

هم اولورده : بر سید .. مجرم هم اینک خاند

بودای آرا : بول : دوشون داره منی من !

او بابا خاندن برکور : منی بولور

نه تخدیه ایبرک : اوزمان فقط اولور

با جاهد ، با یونی دید بردن گود ..

[زده یی بر میانه یی دیده جیده]

دلفن زنده اند که بری تو به آینه

کمر بر همه نه در ! که بوفضای

بایان او خاسته اند ؟ آینه بورانی

خواجه قویان او سفید ، او دهنه ز ، او نادان

با خوب او مفاد او را قلمکار بوران

ان بر لب آید در . بوقه کوهر آینه

ز ویرانه لوتوس او غم ، غم یی

آریه یی عید یی خواجه قویان او

آمان در بر غم زده که جیده بونی

دیده یی
جیده
جیده

چنانچه در این مکتب در بر او مکتب

با این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

این مکتب در این مکتب در بر او مکتب

نه در مکتب سخن نه قبول انظار و
سایر دم دوستی ، لیدی صادم ناچار
ایستاد کنار ، نه کرد ، نه هماره ،
نه هور با صحنه مکتب ! ... نه در اولون بوجها
بولیک اولون ایستاد لایزال آراسته ؟
خوار و برین مکتب ، با آینه ، با خانه بسته
عقیقت دارد ، دیده ! آوری ناصح مکتب
ایستاد خاب لایزال خائنه ! طبع مکتب
دعایه ! ... خفا البت ، محرم ، رویت
عقیق صحنه ، زیرا آینه خائنه
اربابی سیدار ، اگر طاعت سوزی
عقد اولون دوستی : اگر انسان کوی

بهانده کورز . خزل اوردید حرم
نایب الاز . رفته همی صاحب اولوس ،
میسارجی قناری . خادیه بوزلو عذبه
خارشیه . جدر بوی اعراق ایل
اوقویاردی . وخر . اولی حاکمه حرم بیتم
برقانی الاز نعم همی خود اینر .

(اینی برده ندا صدق)

قواعد

اصول

اصول

اصول

اصول

وقت آید که با قید

او هم رده

آ

خرداوان - لقب

خرداوان - ای سید او که درم آید و با استاد

اینکه تندی ... آنکه چیزی ند

بیت چرخ : به سوی کورده صدم : زیرا

محمد محمد اول : بوجیه : بو آرا !

اگر به بر سر و دافود بر حالید

اینکه خراف : با تمام دالید

بریه بر خاسته مرتبه ابرم به

اولد بیت خانه اولاد : عارضه کور و مردن

با عهد یسیر جرم فقیه بر تافت دهن
هفتک تفرنده به بر سرری ، بر خانی !
دها آغری اوند دهن دهنی اوند !

لغت -
انما قیل -
زده خانی بوجوم ، بوجا خد ، آنجه
هفتک جوته کید . لغت خارده کی
دهن هفتک خبیه

خره دهن -
دو پلا مشه سکی

زوالی خره دهن : او طاهه با سوز
به اوره خشم دهن !

لغت -
یکجا کید -
اوند ، قف ، بخانه
نه دهن زده آنجه ، به یسیر جرم

خود آید -

خود!

عجیب طایفه و مردمی بر آن خاکی ؟
دقت آنچه بدیدی ، سوز لرزه ، کور لرزه ؟

لغبت -
غما حیا -

عادت دهن ، با خاشاک بوی صندل بوی زنبه
از آن خزان میوه سر به زدن .. دقت!

II

اولین - آوریب

آوریب . نه غریب ! ز میانه ای برآمده ! نه هماره ؟
نه ازل ، حکمی غصه آنکه خالقین
نه ، لغزشی بوزله بوزله ، صفتی بآسمان
بر اینها او که خاد کعبه بدید ؟

آن حکم اولی که از بویله دهنده !
 نه نه نه ! بویله دهنده ! دلی ، باغود بر حوضه !
 نه چهارده ، بط کبوتری طراز خورده !
 روز دهنده ، طبعه به آغوش میم حاکم !
 بوق استغاثی ، آلاء دهنده حاکم !
 فقهه این طریقه ، عظمی دوست ، چهارده ،
 برخی عصبه خالده ، لیس سینه ، ایچا بر ،
 نه مجنونه ، اخطار ! .. بر او خوار خولای !

خرمودون - سوره بقره ، صدقه ، آلودگی !
 اولی دهنده سینه ، بویله ، صدقه
 نه در ، عصبه حکم این ، موافق بر نه .

اودیب - نقد هجوه ناقصه ، سلیم آفریده !
به صحرای محتاج دهم سرك ایفا نموده
چونیم آینه روی ... بها خونی برده .

خودون - بی ده دیکه بید ، نقد ایریده ده بران

اودیب - خانه اوله نقدی صافه انیمه انکار

خودون - خانه نه مرید ، نه نقد ، نه احد

نقد ایضا عرله ، یک یون همه

اودیب - خورنده بو لوانه ، دوزخی هجوه خاد

لهد بر آفریده خانی بت ایلم همه !

خودون - ديد بيا چو دودو . قهقهه ايک با

موي بيا ، نه کي بر لقايت کور ديد ؟

اوديپ - ارحامه کي کي با لقا اور ديد !

ز کور مديني بزه بکور طاهر ؟

خودون - هالا اونه کوريم ايته حقيقت .

اوديپ - نه خاار زمان اولدي ؟

خودون - آخا ادم ... نه ديد ؟

اوديپ - لوبوس قتل اولونالي ؟

خردا دن -

ایکی سی وار دره به

اوزون برزخان اولدی .

اوردیب -

اوزخان بو طالع

عیرمی بو عیسی ؟

خردا دن -

یه بوله بر دره

نفس مالیدی .

اوردیب -

او خنده هیچ بوند

بسته انجیدی بر آرز .

خردا دن -

خارکده هیچ برزخان

بوله برهنه اولمادی .

آوردید -

لور بون خانی

آرام غفنه لور دخی

خردون -

بی

هونه مشول ایلی . حتی ایله رن ده اهل

خفا ناهل صله . مجری بولور دخی ؟

آوردید -

تیر . بولور خدیه کتد ایله بولم

خانی اولورده نه دن ایله مری ایله

خردون -

بلیم و بیه دیم شردن حتی سوم

آوردید -

ره تقی ایله بیله دیت : لیم

حتی ایله دیت

خود دو -

پنجویم نه دهم .

اگر بیدم ، لیزم .

اودیب -

تره یایس برالیم

هنایه لیم با لعلد ایدری ، نرصد

سوز لیم ایسه !

خود دو -

عادمه خردن بویه .

سوز بزم حیره صد سوز ایلانسته

اودیب -

سوز و دل ، به حفریم ؛ صدانه حقیقاده

خویشم نظون اولغدن بویه بر هنانیده .

خودتون - نه دن ~~ناتوان~~ آلوده خط خورده نمی آید ؟

آوردید - اینها اینهم .

خودتون - ازیند استراره جوئی

بوتی ، سلفته ؟

آوردید - اینها اینهم جوئی

منون ایند دکن آلیو اوده بند

خودتون - اینکد آتانه لایه دهم در به

برای جوئی کده ایند هم مساوی هه !

آوردید - بر دونه بوتی ایچون یاقینا هانه ایچو

خود را در ... که سید سوزی : به ده سوزیم بر آن

ز سوزیده دیندم ایندم هیچ اعتراضه

دوستی ... اله سانه ، خویش بر نمانده

سلفه اینده به ، بویه خاییده آنده

اگرچه دوری ؟ بنی اله بویه شرف

قرار نامی الماسه .. دنیا خدایه

نظم بویه دوستی عقد با شده اولون

اندیشه ز ، خولدی اینده بولون

نم که برینه سلفه با به باوی

دکیده . بالحق همی الهی عساک

نم آینه اوله ، بیفتد وقت عالم اولو

تو آنرو به ... سعادت ، دارم ، بود :

بوی حق به نام بریم ایام حق

المر ، ازین راه چه بوی حق

خاسته او نه دار ؛ بوی حق بی آزار

خوابه ، اراده ، جوی حق لکس امری باقار

سردن ایستگی اولون بوی استغلا ایام

دلطف ، دلدار و استغلا ایام

نه دن خدا ایام بوی بر نفس به

بایسته دوستی کرده ، بایسته اسله نه دن

دوستیم ؟ نفس اولون ، برآز دوستی بیدین

حقه حق بوی کونتره دوز اولومی رهون ؟

نفسم باسکه بنم ؛ مسافت نه به کرد ...

اولام بوی دوستی کبر کرده شکر

ایمانیوزان با ، بر تجربه این عهد ..

بود ده لک نصیبه ، سوخته آتش ، دیند

هر قدر ارضیم به : سوز ویرانم سوز

بر خالی طالعیده اگر عیاره

سوز برنگ اندر ، هر دیو اشکبه

ارضیم : طالع قند بویه بر دلی دوستی

خران اینده بی ، هیچ اساس شعله

بهری بر کورم بیست معلوم سقده

بر دیند محروم اولی ، هجانه او افتادگی

دیکه : فقط آتی بر کون خدجه طالع

سوز کوزه هجور بود .. زبان بر بوی

مربید : فصد ، نه قادر اوله کوهول

مغفرتی بگویند ، یارب همه بقتل رسانه ؛
خدا کورونه کرد ، حقیرانه رسا .

قصه - ای ، محرم صوم - قصه : دوش صفا
بوله سره خورده اون بر خورده سون ده باخه .
هیا بجه تار دوان غصه خورده لار .

اودیه - هیا بجه دوش خاری هیا بجه اطوار بر آرد .

سرخه آسمان سرخه آسمان !

اگر اترافله یانارسم به بر بانه .

اونک خورده یی طوره مظهر خورده اولور .

بم نشستم کون کورده دن بوزولور .

خرداوان - کیه آرزوگر نه در خوشحالی بوداوان ؟

آودید - او به دراز جزا ... بم آیدیم : خان !
الما عتد منقسم . تقیه کوندره دهن .

خرداوان - لفظاً سوپر سید ! ای هفده خنجر دلی
یا خود خنجر سید سری بویه سوخته اندی
علیه ؟

آودید - هو عتد ! ای استه ایه پردی .

یا ایامجو سته اولون هفده ؛
یا بیوده هاید سته بونده غیره .

خودون - نه ايسوړم که ، ز محاله ده اوزاد

پاښورنه .

اوديب - بر جا پان سېدی ملام

په کور دودونم .

خودون - دودونم کړه .

برکي ده بر

اوديب - نه ده ؟ مادامه زېر

هغه ، فقريک

خودون - يا آل اعدنه :

يا له سلواته ، عيلکې بو غلام
دُر فطاط اې .

آوردید - صوفی ! اصفهانی !

خره دهن - ساقچه بکنداره باغی اولاد از سرم !

آوردید - ای تب ! ای تب ! ..

خره دهن - یک نایب ! .. بیانی بیست

بویورانه بر لبه امداد آید ، نه دهن ؟

آوردن بر لبه نزد من ، برده دهن امداد .

آوردید - دویک مخمدر . باقیه روغن صند

فراغده چینی را بده . غلبه

مجادله دویک ... آینه بر بود

اولیگر . رخس

اوی بدیگر سولگر ! نه دن بو محاده !

بو عربده به سب نه در بر بکره ؟

فلسفه بو صفاتی آراسته . بوز بکر

خدا عباد نه کنده . نه آجید سوز بکر !

آزیر بو او یاده دوکوشان صفاتی :

اونو بکر بو فلسفه کیهون خلوقی .

سراینده اودیب . خرم اودن سرده اویله

جری آجیای بکر بر بکره . بویله

قشیر سهرله .

خودا دهن -

هسته ، بن اودیب

آئید برانجامه اینک اینور تأدیب ،
زوجه سجد اوزره بط اینک استیج ،
قصر ، یا منفا ، یا اولومد ییج .

اودیب -

بط ره بر خوار خوارنه بویانسه ،
اینک حمله فرجه بندم ، بقا لوم آیانسه .

خودا دهن -

موب محروم اولون کوزلم بوجیادون ،

الهدن غرض خورنایه خدونه .

اگر بودید کدی شهردن سولاییم ،

از طب اینر اوف ، به دهو لیمی بر رسم .

زبان - آلهه بائی ایچو ، اودیپ ، سوزینه ایفان ؛

ایلهر نامه انیللی یییه خان .

زوجه نه آرزونه ، هلهک ایته نه باه .

لطف - انما قیام -

زطازنه قلیله ، بولون برنی ، محقر

برنی تطفیف ایده جلد ؛ استه هلهک ایله رز .

اودیپ -

ظلمه نه بده !

لطف - انما قیام -

زده حرمی هدر

صحبی برینه سوزینه ایته الحاد .

اودیپ -

ایته قدرینه صبحی ایته تیزی دقت ؟

(۱) اَفْتِ -

تجرب

اودید -

ایضا: اید؟

(۲) اَفْتِ -
اَفْتِ

بوده آید، ایستاد

برگذاهی ردایین خرد شده، افعاله

جزا ویرها شد.

اودید -

بیوده ایستاد

ایستاد بیکار شدن با اعمام، با تقیم

اَفْتِ -
(۳) اَفْتِ

سأله کونزرم به سو بارلایان کوننی؛

ایضا: ایند اولویم اکره، سوکی، اسی؛

آن سقاغنی برکت کتیرده هول نف.

اگر بویه زنده بماند صلی است .

حق به نه نه لغز ، نه بجزم ؛ باقیو

قلبی خونی و صند ؛ کویا بر خو

دوستی الیم روح . اگر نه ده بو هیجان

خاخره آرتدردی در دخی آه بان .

اودیپ - کیک ، استقامت خونگوسون ، دخی اولسون ده ..

اوی به کوریمیم . جهاننده به خدا

ایسورم کیدی . بوکهدون خوفوسام ؛

الک ، اغداپک کردانده بوغوسام ،

کنی هقیقا خیده ؛ مکه میده اوونخه ؛

منی یا سارم اوون ، بیکه خوک اوونده .

خودون - و از چیده خردون : فقط در به بر نقت

و از روخته ده ، ناله بر کون صد صد است

بوقلب که خرد : اوزمان بر انشا

بر زان ، برالم بوسید روحی صا صا

نزل غنچه ده ، نر هینه اولون

بکانه بولور خرد

آوردیب - در اولیده خاربکون !

خودون - که یویم ... نرف به مجلول بر شقیم :

فقط غنی ... غنچه ده هینه صا صا

[هینه]

لُفْت - رُفَات

لُفْت - نه دے مانج اولیئہ ، بہا محترم برنس
(۱) اُفْت - خزان قیصر کہہ کرانہ ؟

رُفَات - برلوس !

بہ دہ جیک ایہ دم دقتہ آسانی .

لُفْت - کمالہ
بہ اسسز جگر دقتہ آسانی
آریہ دی : ہی رہ لایہ اولیہ جہہ دی
کوہہ ایہ دی .

روایت -

کوریورم له بری

اوتو لې از مکه .

لفظ -

په دوږید .

۱ اقی -

روایت -

محافظ

نه لرو عفت ایید ؟

فی البدیه

لفظ -

برخود نه .

باده ، دنده ! قفا آینه بر حوا

بیدی : بوردو دورالم .

اودیید -

سوزنده کرم

دقت ایید بیدی ؟ اولاد بید عرزا

بط : سوزی ایچمه بر او نواز آجی وار .

صفت - ای محمدم برکم . اوف زره عرله ایندم .
(واقعا) آتله ایله اوکده . اکرده . مندم

و منی سید خدیجه خواران

خرالم . زدن اگر آرییرسام نه ادغان

نه آغوییه . بیک بری ادا ایندم . ترک ایند

بو عربده ی . بیک جبریز اول : بو سرت .

بو بهار کونلردن بزی خوار : مقدر

ایده اگر ..

رقاسته - آتله عتقه آغلاور . نه در :

زده در صاردی زره بو نهون . بو دلست ؟

اودیپ - در علم ایده هم : دلمیدم ابریده اچمه

حرمی استلار ایدم آغی ، عری ...

خودک بر طرفه وار بوراده با خدی :

خوداوند اعلی شو باشده اعلی .

خاسته - ارغاض کاف الله واری بر دلی ؟

اودیپ - کویا به اولدیرکم لوبوی ! ... اوله دیور .

خاسته - بوی کندی بولده ، رویت می اییور ؟

اودیپ - با کوندیریک برسلور خالچی آغریه

قدیانه باغرمده ال بولک آوازیه

رُخاسته - بر قید سستی بواسطه غمازه ی .

خاطیرون خورینو ان بول هاند و

به آفتابم سره . دیندیند کوبیدن

فلک آردمند ندر ، نه وید وارهون

کجه کوندر تاری اتم ویرده بره

رقاو کور ایله نقد اییه کم به سره :

هیمی ایانام او سوزی آپولون دینه اولسون ؛

طالع او بدوریدر طالع ؛ آلهون بولسون !

کوبانیدن ۴ دواجو بره یوون خرندن

حق اولواجو لایوس ، ره ندی . هکده بریان

کجی : اوچ بول آغزده اوچ بیاجی ، مجهول

برجه اول ایندی . سفیدن بر خول

خودنوردی بالندج . بر املی خوانده

هر آنکه در دوزخ . قضا لودیس ^{و بی} ~~بی~~

برایا کی . لغوی اوچ کوند آید یاد و ۷۷

ایمانی . الی باغشده : بر مسموم

مهرود و اندیشه آید برندی از پیر

بر حد ... لوله از آید لوند الی

از راهی چیماری . بایانده خانی

اولم اولادی . قضا نه چاره که بر کبر

خدا اوف ایچی از مدی . خاندی

یانی اند اولدی . طاهره ایدی

سورکی لر عتد بویه یی حیر

بو و همی سرری خو خوتابه ، اوبه .

انه اینه زره سالو ره بو سورلو :

اونده فانی حقیر بو سورلو .

اودیب - سرری دیکدنه رختنه ، حیرته ایدیم به :

بیگانه فایحه شهر خدی زخمه .

رختنه - نه دیکدنه رختنه ؟ .. یی نه حیرته ؟

اودیب - لایوسه اولوغده کت اینه زره دجه

عصا دیکدنه : « اوی بول آغزده مبول

به چنه حق اینه دی ؟ »

خادیه ، ارضه ، اولی ، دول

خوانده -

لهللی بویه سوله دی .

بووقد ههنگی بیده

اودیپ -

اولدی .

خوبینه ده ، اگهی بول آریهه هاده

خوانده -

که ، بری ده لاف دایر ، بری دولتی هینه ؛

براونجی بول ایسه برل سید ؛ بونده نه دار ؟

ههنگی تارکده اولدی بو موسف هاده !

اودیپ -

نرنگه ده بوته برآز اول لهک

خوانده -

سایر اولدی دقده .

اودیپ - ای آله ! ای زوینر !

بک نسیب آیدیکه بونه جورخو بقدرا

خواست - اودیپ ، نه اولدی ، نه کوار ؟

اودیپ - بریم جوییه بک .

باند آخویندر ، خال لوروی نه ناسته

کورونوری ، دهوری حاصل ، پوری ناهوری ؟

خواست - اوزون بویو ، خید صایو ، یانی نام الی سیدی ؛

بوزینه لند هله رزه بانه ری برآه .

اودیپ - یارب ! نه صه لفرم ! یوسندگیم بو آوار

ایتمیم بوی لفت ، کدی غلبه ایسه !

خواست - رنو ، لطف ایضا؟ بوسه بوسه؟

بوسه بوسه با همه خالاری چهارم .

آوردید - آغوشم . طاعت سوزی غایت ملام .

بی تنور ایستاده آهسته بوسه بوسه .

خواست - تیریدم . حریف برکه کبود بوله :

هو بوسه . بوسه بوسه بوسه .

آوردید - بانه

که بوسه بوسه ؟ بوسه بوسه بوسه

له خال که بوسه بوسه بوسه ؟

خوانده - کوروشی برابر به نج ساهی آری :

سازن او شده واری به مکر بر خدایان .

اودید - هیلانه . بنوه غنیمت کردی اولوور عیانه .

لایوسه وانی نیم جو ویری سوه ؟

خوانده - ریشی خامه بیه ، خوشه ، هندی به .

اودید - او آرام بودینه رایدی ؟

خوانده - هاید ، بوه .

لایوسه و قدسه غلها خوشندی بوه ؛

مسله دویزی نری کوردی هکدا .

آبمی اودی ، به بوه بالواری ، ایندی اصرار .

خبره گند آید ری : خویون سور و لرزه
باغداد قبول آید . عمری اوله بهینه سنه
کله مکی نیی بو سور و لرزه ، بو کله
بر نه گجه . قهقهه به بر بو کله بر کله ؛
سوزنی قبول آیدم .

اوقی هلب آید صحن

اودیپ -

قابل دلمی سکدی ؟

نه نه ، قهقهه نه دن ؟

خاسته -

نه نه اوقی گند سکدن بو رایه ؟

خویون سور و لرزه ؛ خلبی آره ن بر آغید خیا

اودیپ -

بر حقیقت اوطاسیه ! اوی ایتم بلکانه
کرمه .. بولایند لوزم !

خاسته - کینه خولوی، قفق

لفظ ایتم ده بر آن بی ده ایلم توی
سری بوقادار مشول ایلم مسئله نه در

اویب - بواجید بر زنده بویه بودار لوزم که
سری محروم بر خیره ایلم مم بیلد بگرم
حکم روز طای سیری ایلم بک سرت
زده لایق کیره آیلد بیدر بودرد !
بابام نم خورنده قرای سرت بولید
آتم ده ده بولایند آیلد و حید

برخیزد . به خورشید که بویک و خورشیدم ؛

فقد هیچ اومداریم خدایه همانا ستم .

بریک آغاسنه بر رخساره بر دانه

تراب تیره ، دوری ، دیدی کی ، بنا ؛

به عهد تیره کرده بولوی بر بولوی ؛

بولیک اولدی بویک و خدایه اولسون !

نه غیب خدایه ! بویک آجی عهدنه

اولسون آقار قادا ، ایچیده اولدی بر دور .

همن ایتی کوز ، دخت بولدم بر آرا ؛

دردم ، دردی دو کدم بن دوجو انده .

باغچه دید به آجی لغت یانا یانا ،

بطا عهدنه ایروب روحی دخیل یانا

تسلیه بر مددی اندی بر آن ؛
خفا و نه فکده اولادی هاید ساز .
پیشم بوله ویرمدن خبر انوی ؛
ده لاف کیدم ، هونکه بر به کیدی بیه ؛
موردیم سوالره جواب ویردی آله ؛
لکله ایما انیدی سر نه جورجور بر لکاه ؛
ده لکده تیره دم ؛ بایسته بایسته خدوت ؛
آته کی آره بیک ، دیدی ، سفید به تیره ؛
برند کده بیکه سنه والده کنه ؛
هم ده اولادیمه بایامه خانی به ؛
بداه ویرمدن ایچونه سعادت هاتنه ؛
داریم محله جلم اوله یینه

کتب نیست ایندم ، آزادم بر او نه بر
نه نه آنام ، نه بابام بوی کورم سید
نه ده آید خویشی سوزی صفت اولسون
عیدم او مکنده ؛ او که همه او زون
بولدی کیم ، آسم ؛ دیردم لیم صفا ، صفا
دعوا اولدم غایت دیرکده تقدر ؛
خراند لوبوسه حق کفایت یر
او یر اول آقیده صدم ، بر حق مکرده
صداق ایندم ، لیسر سلح برهوانی ؛
سای خوللان بیکه بویو بر خولانی
انگار اینده رزه سوزدم درونی ؛
ساده کی اختیار به بویو ، بویو

کدی خاطر لاری باده دم دیدن

لایوس جده نه فرودن به نه

بولدن چکیدی امرایک عادات

بوروندی اوزرک ساری خورخورد

غسل آتک آتکدم درین

حاریدم بولدن چیدم ، سب اولم کینه

سید بر قیدی آتک آتک اویانه

بده قیدم برهوی و وردم قفا عینه

بروردی ، حیدر اوتنه برکه بورلوری

اغلیه مدور قفا مورقده بولوری

ایندی سینه یک دوخندی با

بوختی لایوس نه فکرت ، نه بلای

نیم کی بر جگر دارم بود جلالت ؟
کوثر کفایت خاندان بدو آنچه آید ؟

نه بر و نه در ، نه بر این خوارید

بی اوید ، نه دره که با او شود

گوید کی تو را می ، در آید مگر بی

به عید اینم کند خفته لغت

عی زبانه اوید ، او که بدست بیاید

بو خانی اندری کید لعلی بیاید

بر قات ، بر مجرم ، ستوری هم هلاک

و گنجه ، آینه در او را ، بکله آن دره

خوبتر بود با نامی مجبور بدویم

نه سفاکی ظاهر ! دو مؤلفه نه الیم

بابای حق اید من . آنای زوم بولور ! ..

برآیند خنده محاسبه خور بولور !

ای لودج و اید رطبه همداری !

نجات ویرید همدان ، علمی لطف اید باری

ماضیه شاعری کوشده بایم اصد

کور و نودن با شده بی بو هیاتده سید ! ..

الکبد
الف

ای حسی قرالم ! ایتیم بوسوز

برز کسیدی روحده ؛ انجان با ، بولوز

کورید همدان سی او خورده آتده

اوردید - خدی برتد ایدیم مرآید بولانده

سکه رزک ده اویده ؟

خونست - اوند نه ابدن وار ؟

اودید - اگر عطار تری غیا ایدر تدار .
به مجرم اولندن خورنولوم اوزان .

خونست - نه نامه ایدر سیر ره عاجز برهوان ؟

اودید - اگر ثابت اولورسه ، لوپوسه قند ایدره
شقدن چو قند ، خورنولوم دیکه به !
هجو برزان برین برهوجر آرام صلیما .
به اون دانه جبار برتد آرامد صلیما .
اوهمه صوف خالی قند ایدرند
باشه نری اوللا . بالکسی هجو اگر

برآردی در این خانه بم محقق!

خفته بر چو دریدی، صحنی با لای اولی؛
به ناله در صدم، بتون ملول، بتون خمر،

هر کسی استی بود، خفته او استی صبر

عکس سوخته ده به خای همیشه اولی؛

خانه افعی رخ با، دوستی نور برآید.

اوزولی باورده سیرد اول، صحن!

صخر باخته استی سفید بر چو خانه!

طاهران هفتی خای او بیانات برسان؛

او باورده اصله حقیقت آگاه شیده.

آوردید - حقیقت دار، حواری حب اید، بهر چو

صد او ازم کیه ... اید مرید احمد

رقعت - نه بریه کیرید ، سدی هکون بری
کوند بر کیریدم ، احمد ایزم امرید

اَضَاءُ - اَلْهَم
سما قانونید مکتوبه دوغان

نصادق خول ایز ، صاف و کیرید
خدی ، سوزری ، بی دولور اهری ؟

اسانده اولان او خدرده ارامی ...

برقانون حکایت بولی اولید تپه سده
نسیان محکم اولان . هکیم رفاه سده

بولون . روتیرک بوقلده دلی

اولون بوقدی حکم ... خطی باشده اطلد

نه رفته صدو اوله ، دنا فرشته

خالیو خیالده ، بیك برادر هفته

بوکلر اولور وئر اوسته ، مکره صحنه !

هرآدم بر صاعقه ، حاله بنده بهت

ایده آله بر خفا آهسته بچاره دی :

خراب انیر بر نهی ، آچ خوازه آواره ی !

مقداره آله بود نیا اندیگم :

برای صفای ایده .. ایته بکانه سلیم

تاج اولیاه واره اگر او آلهون

ایده مسکته بار خدی دره

خانومه ، عدالت .. باریده ! عقد زوی

سره ایده نه واید ! .. آله انیر عوریه !

لله اود ، روتی غر مروت و مروت

مورده آرند روت دوتن مستعدن مروت

اوس دوتن مروت ، آر

خزالتی وریه ، اولوند زین ، بدنام :

نذرینده نوری سقا کورمیه آغیه !

مارک سوز آتی کورمیه باغیه !

آله لطف ایدیه بو خاندانده خاری :

نقیه اینیم سراده بون زین ، آتی

محروری حمیه ایدیه آر آر :

زه سید معلوم ساهف کورمیه بر ؟

معلوم مجرم براب نه فحشه وار ، یار

علوی مروتینده نقیم اینیم رقصه .

نه دنیای ترک اولی آب مسینه

نه عقیق باد بیلن رویت مدله

النفات ایدرم به : عارسته خاصه

نامه ~~ببینیم~~ عفت ای مهر جاهی

کاده خوراک از ~~دوستان~~ به که بو طاسد

فرن آت آت آت ، دوگون بو عادتاد ...

ایر استغاد بوده در عقلمه عوت

لویوس خاندی عتده بو اکوت

ایمانی عادهی در دیره جاده

اولاد سن آپولون دعا مکر اولاد ...

[اوچو برده نیت عوت]

ص ۳۰
ص ۳۱
ص ۳۲
ص ۳۳
ص ۳۴
ص ۳۵
ص ۳۶
ص ۳۷
ص ۳۸
ص ۳۹
ص ۴۰
ص ۴۱
ص ۴۲
ص ۴۳
ص ۴۴
ص ۴۵
ص ۴۶
ص ۴۷
ص ۴۸
ص ۴۹
ص ۵۰
ص ۵۱
ص ۵۲
ص ۵۳
ص ۵۴
ص ۵۵
ص ۵۶
ص ۵۷
ص ۵۸
ص ۵۹
ص ۶۰
ص ۶۱
ص ۶۲
ص ۶۳
ص ۶۴
ص ۶۵
ص ۶۶
ص ۶۷
ص ۶۸
ص ۶۹
ص ۷۰
ص ۷۱
ص ۷۲
ص ۷۳
ص ۷۴
ص ۷۵
ص ۷۶
ص ۷۷
ص ۷۸
ص ۷۹
ص ۸۰
ص ۸۱
ص ۸۲
ص ۸۳
ص ۸۴
ص ۸۵
ص ۸۶
ص ۸۷
ص ۸۸
ص ۸۹
ص ۹۰
ص ۹۱
ص ۹۲
ص ۹۳
ص ۹۴
ص ۹۵
ص ۹۶
ص ۹۷
ص ۹۸
ص ۹۹
ص ۱۰۰

در دخی برده

I

خاست - گفت

خاست - ای بوله محنت محرم بوی بوی !

عقد بر سر صدی : دهم ایچون بولدی

آلهه مسجیه رزم اولسون ایلدم

آلهه کتدم بخور میهدم

زیر آویس خابلی بیله دیو ختم فده

دویله کده بر خورکنی ابره :

ما عیده کده سوز بر شفا فده

اولویور . افطاریه صابون بولدی

چینه و ب دگر آنکه جوهر او فرستد . نایب
 بوده اولی ، باریکه مکتوب بودی رحمت
 یون از آبلون ، سوزده ، یک باقیه ،
 که تو جبهه بر سجد ایستی احد
 و عاریه بآردم سدی کردن اولوچه
 بط ایست اولور سر کردن اولور آنچه
 سکنه ریکی اولور بر خرا اگر
 دوسره بویه یانه ، همی سکه ،
 مایوس ایست بر خد

II
 بر یایی ، روقاست ، لکست

ای تبلیه ، زده ده

یایی -

مکرمان را بدید ؟ یا خود کنی بدید

بندگی کنی کنی ؟

صبر کنید
لطیف جان

را می آورده ، ایته :

خالد ده آورده ... تصادف دار برائیده !

خارج شده و پرسو ، خالد چو همدین

دانه سید ... داره کردن اول صیفه

یابجی - آن دنیا بر مراد ایته : همچو کورسید

سعادتن باقی می ، نه افکار ، نه کد

نقش - زده مسود اولیده ، لایق اولیده

مادامه حق زده خود نشسته !

امروز ایندی : بویک پرینده انتقدی
ایه دی کندی

روستا -
امپا بولیب ، دیک
آنور هکدا دص ؟

سیاحی -
اولوم ره پله صله
ادی خیره هسایندی .

روستا - [منقده کی قاننده برینه] لهیدی ، هابور خبره
خرله دو ییقی - کندی - آلهه کله خبر
نه اولدی سکی ! اودیب بزبان تنه به یک
ظه ایندی که ، بولیب کندی اولدیره جله

هکړې نې بوی زځې په بوټه کې ماته ،
بولیې او کور وروند اولور آیدې خوږه .

III اوله - اودیې

اودیې - روغت ، کله زوږم ، مچونه ایستلې بی ؟

روغت - کله ، د پلار سو او زوږه کله .

الهره سوږه کله ، کله ده خټه وړه ؟

اودیې - زه د کله بودا : زه د وړې خه ؟

روغت - بودا خوږه کله : پلار کله ؟

آری خاد دناوږه .

اودیپ - ای آرژوند ، یاقه ص !

ندار ایدک زوجه نه دیدک ز دهمه .

بیای - اگر قاهر ایتد نری سورمه نامه ،

بیکه بولیب اولدی .

اودیپ - بر خضه می اولدی ؟

بوق ، خدای کوی بر خد کبی هولدی ؟

بیای - براد خاهر خانه سارک بوق اید

اگید طایفه !

اودیپ - خانه و سله ،

دین بر خضه نری ؟

سباکی - ہائے دوروں سے

اودیہ - جرات ! جرات ! بعداً کہم ایہ جگہ رعب
دہ لعل خبر دیرہ آتہ لہانہ
اوخانی ~~خوشنہ~~ خوشنہ کہم ایہا جہرینہ ؟

بہ معلوم پایا کہ قاتی اولہ صفت
دیہ نہرہ حکمی آتہ کہ ایہا
بہ ہیج ان اور امانہ بائیاں کونہ
او مائونہ کیدی ، جیدی مقربہ !

غیویم خہ اہم بوطا ربیب اولوں ؛
ارہہ آرزوری بو خردہ ملول بولوں
کہ آتہ ایہا : طاعت اسراہہ ؛

پولیس آری کونزوری لیس مزایه

رواسته - به نزد دیو می ؟

آوردید - سوله دیگر ، آوست

حقه کو حکم دیو دی : - عجب اثر جرات ! -

رواسته - خدایتون بولری زن آیدر : رواجی

قلماری آنور

آوردید - ها ! آهسته از رواجی

دو سوز می ؟

رواسته - نه در حو حمال بویه سینه !

برخادره ، سعادته ، قدره آئینه آینه ،

استقامت خراشیده کوزه کوزه کیدی

سپه دوستی سپه نه ایچون اور و طری ؟

همایه ان کورل سی ، مکه اولیغی قادار

نصافه باغلاووب بائامقده نجده

کدی برده آتیه کده سحطی ، بولس ایلی

کیم سلیله بودغاده روپا کوره خاچ کیمی

واله سپه یاری ! مادامه بیهوده

نون بوبله قدر ، عربی اعلی کجیر

کیمی آوره بویله

بوی یایمور خولایدی :

اودیپ -

با هیأت دیره بوردن کینه اولوبدی !
آتقم هیأت آینه به خوروللام شدن ؛
ره بولام بریان خورخامدن ، سیره مکن

آقانت - بولیه ارتحال سزه بر بولک الشعه .

آدویب - آوند ، بر بولک آوندک ، لوبکه بولیه بولوشعه !
مادام آتقم هیأت خورخام ! آمان ، صافیه !

یایکی - سزه بولار خورخو دیره کیر ، بوقادیه !

آدویب - سوز بولیه زود کی مکره .

یایکی ...

یایکی -

بوجود خود خدایه نه به صلی که ...

اودیب - آلهه طوقه کشفه رطبه سر !

یاجی - بیستم معنی ، بوق بیدار کنی لودیه .

اودیب - اولره نه بیدار کن : آپولون برکون بر

ایضا ایدی : دردی که : رطبه دلهه

انرا حقیقه : الدنه بابان قاضیه

کیده قیده . به ده برقیقه طینه

خاجیم . طینی زانده خوره خرم اوزانه .

اودیه . بول بر ذوق دلهه قادیخه :

قضا به محوم . آلهه بیدار شدن !

یاجی - غریب ! بوفه بده سری بزنه آیدان ؟

اوریب - بویاماسه بایاماسه قاضیه ، دیم ، الم

یاجی - آه ، پس ، سزه هفت بتم بوله اشم

مقدمه خورامی سری کدرن سکر !

اوریب - بویه بویه هفت بک بویه نشه دهگر

یاجی - خد بی کوندی عارمه بوبده به

زبات بولون آتیه بوجبات مطابه

سری خورنه اشم نه بول سرفه با !

اوریب - آتیم هجانه آینه به هخولام اویانه

یاجی - آغیورم اولوم : دکلر خرد

وقته اولاندن ...

اوریس - نه دیورده ، ایتله ؟

آله بانی ایچو سوزرکله ایضا ایتله !

یاجی - دله کندن اوزده بانیله سید نیت

خوبه حکم کندن ؟

اوریس - خوقایم که آله

موم خیم ایچو ، دیکدی اولاند

یاجی - او خیم جلیقه خوقاکنی اولدی لید

مایانله بکده بانیله سید ؟

اوت ، افیتا ، لیب او ازو خوخو ، اوت !

یابخی - بوخوخو ، بوخوخو ، بوخوخو ، بوخوخو ، بوخوخو !

خدیج بوخوخو ، آراکزه سرود

نبت اولادیندن .

اودیج - یه غیب بوخوخو !

به بویه اولاد رحیمی !

یابخی - نه سفا !

برقابت یه بوخوخو ، آراکزه ..

اودیج - نه ده یا !

بولیب یابام رحیمی !

یاجی -

به اولادیم قدا -

اوده یاکار دهن : قفا برصادانه و -

اودید - نه سادانه اولور دیایه کتیره نه

کتیره بیده ؟

یاجی -

هم اونده ، هم نه

خریده دوزخنی !

اودید -

قفا او حله بیلانه ده

با اولیم دینه

یاجی

سویه مرسوم ده نه

ری به تقدیم اینیم ختی بر هدیه

اولود کندی

له دن خیمای دیمه

اودیید -

خول ایله دی بی بریاچی آلدن!

یاچی - خونه اولود برقی کوچه چک ویدی نه!

اودیید - بی صامیه مر آلدن خاله ویران ایچون!

برقیقت ارجی ، برق پیام نییله!

یاچی - سوزی به سیده اوندن تبه سده بر آید!

کوکو سده بولسم

سی صاندی اختیار

اودیید -

چیتا در سیرت اولن تپه سده اودایه ؟

یابگی - قونلری اولانلری ایچون مپیدم اودایه ؟

اودید - دیک که ، سر اجنه کزدره ن اودلری
برجوانند ؟

یابگی - اولن ، ققلا بویه لدری
دولانلری سابه سده اولدم عذر مطرک .

اودید - نه کی برسیه خالشم به ادا یسن
داندن تپه سده ! بولدیق اودخورد
برجوانند اولایه ، نمی ایدم محنت !

یاجی - آیاه بعد صدید بوری رزه سویدر ! ...

اودی - ای سما ! هر صقلده نه خراکتی کوید

خارو زید رجا ! ...

یاجی - بیدم نهیدی سویدری :

اواخر آیاتن می می او جدر ،

صید باقلده ایمن بایله ، انجستی :

ایست کسیت برده خاند دونه دیندی

اودی - هر صقلده صا-ان اودی خوراند به زنی ،

اواخر انجسته نه صا-ان دونه ایزی ! ...

یابی - خا خجند دخی ، سیجورم زده دن ،

ده شریفه اکی کبه سره ویره ؟

اودیپ - آلهه بای اکیه ، آلهه شریفه بودردی ؛

بوسکی با پام ، بوسه آنام می ویرد ؟

یابی - سیجورم . بونی خالیو بر صفا !

بونی یلیه یلیه سری کتوره با .

اودیپ - ناصل ؟ نه بولارید دیک او صفا نه ؟

سود شریفه او صفا نه سری ویره ؟

یابی - خایر ، سری او صفا نه بولون یاتنه هوان .

اودیپ - اکی نه در؟ سوچه یه؟ کیه اونی بولا؟

یاجی - اکی بیورم؛ لوبونک جه منطاری .

اودیپ - لوبوس؟ بومکنه هونجی حکماری؟

یاجی - اونه، او حکم دار بندهی اوله جوان .

اودیپ - اونی کورمک سکمی؛ حیانه صبه اتون!

یاجی - بوراند اهلیر البته اونی صه نه ...

اودیپ - (خود) اختیار دیدی جوانی لکجه دجاط

ایده نه وای سرده؟ باقی برده، بابا برده،

یا خور بانه بریده؟ دواوند ... بوچورده

بک بول برده . بدانه همیشه جفت .
حققت او آینه ...

بوی محقق ...

~~الحسن~~
الحسن

او آدم ذاتاً زن کور است این دنیا
هوایان بانه بر رفته . هیچ کس ...
بودن سره آن ای رخت ویر .

اودید . ارادت جوان ، بوی کون درون ،
بود آمد دیدی او طایفه بر او
دری خط ایستاد ؟

بود آدم کیم ؟ او هوایان

رخت .

کبریا ! جا ایتم ، واز چیه بویه لوسه
سیده ارشدن . نزه سولدن هر بویه
خنده ایانا سیده .

غبار از چیه سیده

اودییه .

بر صخم آواره لر : باور ، احمد ایته ، دینه
بولوناسه دوقیم یانه سرری .

آره بانی ایچیه ، نه سر ، نه دیاری

آرا نوله نه ! اوقاریم افلا

طافه ! با یته هیدر دنگه غدا

اودییه . اُمه اولکده ، آنام اُسیدرون اُسیره

هيف يه اليه نسدن دگري !

روست - جابديم نه ، بيا ايجانه برآند ،
آمانده وان گييه .

اوديپ - اتر يتر اترعه ...

فقيقه بولنده وان گي جه دصم !

روست - ديريگم نصيحه آينه وار بر اشم !

اوديپ - نه .. به هوره بورولدم کورده نصيحه ده

روست - خجسته ! .. کورده ديدم ، ~~بچه~~ بچه کورده ، زنده نه !

اودیپ - حلی او هوں ؟ کونہ دہی خہ ؟

عنه من اذكره من اسم ابيك برقد !

حققت - ~~عجبت~~ ~~عجبت~~ ! ~~عجبت~~ ! ~~عجبت~~ ! عجب زنجیره

هو نصحي انهم . هول اوري اويديم به (حقيقه)

اور پے - ۱۷ - پانچ

مضامین خالصه
لغت - نادر ، محمد بنو ، بنو هبیدی ، کیدی ؟

قائدین بارہوی و خوشہ کی سپہ سالار !

کوتن خورم ، دونه و برک .

آردیپ - نه درر اولورسه اولسون : خانم اولورده هدر

نہی بیہوشیم : نہ خوار آچہ اولہ

کنی آنچه کورم ، طعنه دوبر...

برقابه فوریه رافقه او قید است ..

به مسعود اولادی می بنی کولدی به نجات

ملازم نامند : کونند ، آید ، بندگی

بها رف کتدی ، بولی عیقه خدا

قتله ط به قادی نعت ایسه ده ابراز

نهی آرامید بر آن اولو نه براماز

ای بزمه دوز عیقه ! اولی اولون قسم !

اگر بر سیکم اوله ، هفت نه دیو بیسم ،

برو طنه ، برید ، اودییه اولو بدی

کی گزیده هم ستون سعادتمندی

تقدیس آید و آن سرور سودرگی ، سرور

خضر اندیگی ، بولونه ، بوقدی نو

کوریدن کجیه هک ، غروب آینه جبهه

ای حجاب از ای ، آبولون انا

تجربه آینه ای بن محمد الملم ، سی

آزاد بیسم دنیا گدازی !

اویانه باز کورده آبولون قیزی ؟

سیناه حکم آید عهده بیلیری ؟

دلایق عهده اویانان برادر

آلده سی آلود باکوس جبهه برادر ؟

آدریب - خضر آیدم - آریغیر جویانه

اگر بخواهید کورس بدیم ، او بیایان ،
کتابه کوی کوی در حکم سکه اولون ..

بهر اسکنه یانی ، (بیانی به کورس بدیم)

بوند با سکه اولون ؛

بهر کوی آردید .

(الفه)

فقه اونی البت سز

اسکنه به به سز اونی حکم اید سز

اوت ، او .. به به سز ؛ اعتماد اید به

یک صادق کوی ، اوند خویندینه

من فطوره ایدری .

اُدریب۔ ار حوریں اجند۔

سکھو ارم ، دودھ بہہ اندیگت اجند۔

بویاشی جو باغی ایدہ !

ساجی۔

تاکندی

اُدریب۔

سکھو

سوالو جو ایدہ۔ کچھ بایرون اولہ جو !

بولونڈگی اولہ لوبونک ہونڈہ ؟

جوہ۔ اُدریبہ بویوسم ، قفقہ دھم بندہ ۔

اُدریب۔ نہ ابہ کورورن اورارہ ، ولہند نہ ایدہ ؟

برای

هوان -

نه خوبترین او را میگویم .

یا این بود !...

اودیپ -

سویخته نه کرده که مردن علی آمده ؟

هوان - من دون هیچکس هوانه الی زاده .

اودیپ - (خوبتر که مردن) حفاظات برقه : برادر دقت است :

او را کرده که مردن او ؟

نه غایت !...

هوان -

من بادم ، او کجاست !...

اودید -

ایست خرسیده ...

یگج بری خاطر دی بوجی آخاشده ؟

هیولان - خاطر دده یگج بری بوجی : صمیمی اوی ..

بیای - خبره شایان دکل : دوستونسه ان لوی

خاطر لایحه البت عقیقه حاجانده

روخته اونجه کوه کله بیانده

یم بر اوردیم وارده سیزون مطهرنه ؛

اونده ایله سور ویده . کوهیل ایستار طرینه

بولور اوردی : نام اوی آبی : سارده دیباکی

کوتری کله ، هیلدردن برار

به خورینه سورده ، کوتیردیم آغیلده

او سوپر آید کیده ده بانه بوله

لوپنه قیلدنه (هوانه)

دیه صدم دوقری

خاف لودنه رگه !

سونه اولوبه یغی

هوانه -

عقده کیده دیکنه نه قادا بانه کیده !

یایکی - خاف لودنه یا ، آهسته کجه سهره کده .

نه ورده دگر با بن من بره یولونه !

دیه - اولودنه اولسون بوز اولی باوروجیه !

هوانه - نه دیا ایتمه ده با بوانه نه ده !

بیانجی - (اودی کو ترور) صاف اول ، غریب آرخانه ، باقیمانده
اودی من هوو اینه ...

هوو - به کوه گه ...

هکده هونوی لی هکجه !

اودی - سفر کسی درید !

بوآده دایما . اوند سوزری دهن ،
جداي هون اینه سند سوزگرده اید !

هوو - ای محترم اخصم ، ندره قورم دید !

اودی - سویدیک هوو ایدان ایدیکه

چیلان - او بیخوده سویو ، دینه در لهنه !..

اودی - یا حقیقه سویه ، یا اشتباهه دیان !..
آهله کهنه البت ...

چیلان - الله بانی ایچونه !..
بوسقده افتاده برآز برحت لیل !..

اودی - اندری باغلاوییه آرخانه معلوم !..

چیلان - بر زولیم ، یخونه ، نه در سیر نون !..

اودی - سو بدین چوچه سخی و برمنه اوچ !..

چیلان - به ویردم ، نه بیلم به اوچونه به !..

اُدیب - حقیقہ صاف و سیرت اُدیب و بولورس

عجائب - سویدم سو اولوم !

اُدیب - آقاییوم نہ بوند
منقذی : اور تو بہ وقت قرائت بوند ...

عجائب - کجی برسان ... سویدم : جوئے اسکندہ ، برکون
رہوئے دردم اول

اُدیب - کہیں نہ ہو - ولف !
سند اغتلا ، بوقتہ باقیہ سند ہوئے ؟

عجائب - ہم دھند ، اوی برقاہہ خوردہ

اودیپ - گفتند و خندید و برادر گفتند و خندید آنا!

ہمیں - کو کبھی اصرار، اثر نہ رہے ابھی...

جودن زاده ^{۷۰} بنده علی رستم ^{۷۱} استمیده!

او دین - خولری باغدی - !

عنوان - اسوہ حسنہ، یہ ہے...

او دینا به حکمی از یومین سرافنده ..

اودیب - راسید او غمگینی ، بوقت برقرار نمانده !

مجان - صحت ! .. نوبت هوا به نوبت سحره آماده

اودیپ - اوی ایستد سکه بزرگه کویده بد :

نه اولوریم اولوریم ایسوریم ایستد .

هیلا - لوریدا افلا ده نه : دهره گنه :

مقینه بده بانه خالی ! ..

اودیپ - اوی ورده هرچی !

هیلا - اوی کندی بده نه .

اودیپ - نه یایی ایوی ورده ؟

هیلا - اولوریم ! ..

اودیپ - راه ! بدنه ! ..

آه! بعد آنا بو!

هیلان - خوشتر نشدن

اودیب - لطف نه خبر ویردی؟

هیلان - اوطا هیلان ویره

ابوین برکون خدایه جه رعیت! ..

اودیب - اوعلمه بوخله اوطا ویرله ایندی!

نه ده نه بوک ویردی؟

هیلان - کورچی کیمه خانه؟

آجیم اوطا ویردم - آل کونزه وخته

بوده بر اولاد بی . . دیدم خونامی اوست

دعا بوی بهر ادراسته ان هوای!

اگر رخ الحقیقه دیدی هوای تو

دروغ شمر سقامت ، یا بشمار مجسمه!

ادیب - صیقل! حقیقت چیست آری صیقل

نه صیقل قاریخه نه دروغ آنا!

حرفهای اولیسم بر آید خانی!

بر زلف که ، نه سفید ، نه سیاه ، نه لعل!

ای نور صاهان کونیه! ای عاوی زلفی سما!

هول کور و کور : سوزد الوداع!

(ادیب صیقل کیده)

قصه
قصه

ای خاد ، بیکه بشر ! بویه به بویه معدوم

بویه بر هیالده باسفه نه سب ! او موهوم

مه لفته نه کوردل ؟ وای دیناره بویه

حقیقه سعادتی ؟ یک نجار با نایک

خیر بیکه بر آن : مه لفت بهرینه

بر کله آید او چاره استغیت غیانه !

ای اوریب ! انجمنی بویه کوردلر عیانه

هنگامه فایده آرد ، خج تبریکه شایان !

مه تا او خجده میندک مه لفت ، سعادت

هوانه میر اولیاه مو خردت

محو آید او بانه چهره ط خنواری

معانی بویه ، خانه صاحبان طرزه خرد

دک او قیله قیدله ، بولسون تخمونه ؛

خداوند س هیکله ، بول آهیکله مجنونه .

نه بار باره بر قلقله باشه کیکله تاج ؛

لکون افرینه منقار ، لکون لطف محتاج ؛

سرد بومخوس خجند ، بول لعل بهوار

سرد سرد اوغریان ، سده میوه کیم وار ؟

هکم بر جوب ، هکم اولاد ، هکم بابا ، هکم ده خنده

ای غصه اوردیب ، بونه سفاقتی آسه !

نه خوشبو خورک ، نه مدکده املت ؛

بابا نیک حجه طعم نه اولدی محرومت ؟

کیرتی سرری آهید ، لکون کوره زمان ؛

از دواجه نه مکروه ، مجازة نه پامان ؛

۵ شمه کور جدید من ، ال لایوس افغنی ، هکلی

۶ از هر انجید روحی بویه تری

۷ بویور خونی کور کدغه کورم

۸ بر ایند اولدقده بوزده صده هر خرم

۹ لفت رها ویردی کور کدغه آه و زاره

۱۰ المده هیلدیم لایوس آرنه مراره

[در دخی برده ننه صوکی]

Up ~~the~~ ~~hill~~ Up
There ~~is~~
No ~~more~~ ~~is~~

تسبیح پرده

I

الحق - برضایت

ضابطه - ای بوقدری سلو نه محترم مبارکی !

بر آفتاب موزیری ، بود لک و قدری

آفتاب ، کویت ، لایه استیده اگر

مختار دار ، افکار ، الم ، کرد

صاحب قندی نه خازن نه استود

موری تفهیده بر موی شیده

کند ، کربن ! بر تو پدید آید

مختار مدنه لک ، لک حقیقت ، لک

دیاره ال الم ، ال آفتاب افکار

بدخت این مبد - کند آفتاب

عجب است
لغت - طبع است! بزه با تو به گفتن بیدار
آوردن راهها آهسته نه سوی صبر؟

عابد - برکت حق به تو! خالقین اولی!

لغت - او عالم برین عمری حاصل بودی؟

عابد - بخت آنقدر آید: بوسه ملامت

بو خرقه اولوم عیان اولادی با
کوره می کوزم او مدح فکرم
فقد را حلقه اینیم آخی

فقد آید رسم به بزه، آقا بیک اویان

عبدی اخلاص یک مدح بیک

آلهه دفت دفت صابرینک تملری ؛

برایک خوینده آینه رو ایچی

کیردی ؛ دروی بنای دهنده هیلیدی ؛

دریدن لاریس ! دیه دویولری برایشینی ؛

خون زوخی بنایریوری . خیره

کوندر خاللیور . بابا قانی ، مدله

اوغندن کله نسی . زولور یوجقندی .

طاسان بجه معلوم بادور و عقیدی

بار ایدیک آغیلوری ؛ خیاندی لجهقندی

او محوس جده نه ؛ او شفقتی بنای

کومت بووایی . او راه ناچار .

قوعلار نه قوعلار . یوجقندن یوجقندی

استخوانی

کوردم ، پیچورم اولوم راض اولدی ...

اوریلر چیلینیر کی باغیرسی دریلدی

او ~~او~~ کورلورنم ایدی کیدوب کویلدن می

میله برنسدن فراتندی دمی

قرال سیرنوردی برلندن اور بانه

کیریز ، دیوردی ، برنجی ورنه با

قاری آردی ... خایر ، قاریسی با !

چوچندن چوچندر دوقوزن جگر آنا !

خریارنه مس ویره اولماری صافدن ، مولدن ...

برآرد ، مصلحت ، اوف چیقان بولدن !

کورونر برلندن یوریکب ایرینده ،

قیولره جاپارقی سرائیک رلینده

باغیروب خوشبودی ، آجی برقرار ایبه ؛

کویا خایه کبر جو منون آجان برسد

آغدی او دانه ؛ حیانه حال اولده

ان مجبور ایبار عقیقی او او دانه

خو دقنه فکده ، فکره کورونه

خو کورونه خوشبودی ، بریه باییدی خوشبودی

خو باییدی خوشبودی ، باییدی

دافنده صاری صا حیدر اولده باییدی کفده ؛

بریه باییدی برله جلدی باییدی

خو باییدی او آله بره بو وقت باییدی ؛

خو باییدی او باییدی کورونه خوار ،

آغدی او باییدی آغدی ، و دجی

ملیقا در کونستون خنقله آینه من

صاحبی کور کینه : او آینه من

آینه من تیره در آینه : آینه کوریم

نه او ، نه دنیا : به دره دویم نه ایم

بیم : بولستان او توله من

آینه هو من غایب اولد او بولنه کورنده

نه سورقده قادی ، نه ده خورقده مشه

کومولوی قاطعه قادی هکی بر اثر !

او آینه منیزی بیله کره تدر آینه

بر خیزه کورنده نوبی مسله ، کیدی !

کوک دولنده قادی کویا قیزی برافخو !

قادی ، خور ، بولستان بولنه حکم مجرم حکم ده مقرر

زولید بولید ناله خزان

خبر قرا کونلر بی اقیقت یاسنی

بیلک آینه ، بیلک صحره ، اولومه اولومه

آینه اولومه ده قالماری صحره برار

لغبت - بوفورکنه اکیچه قورنه علمه مودی ؟

مورد اولومه حقایق

صاحبه - خولری آهیدر دیمه خولری آهیدی ؟

آهیدی کوزمودی مودی قورنه علمه

ربایا خولری ، برانانک علمه ...

آهیده موزلر دیدی که ، آهیده هم موزه .

بولارده اقیقتک نه ، دیمه ، لاکورده نه

کندینه صاودرینه لغبت نه آچی موز !

قفه . فیدافند نه خدند واری ، نه کوز

زور ایده دك آیدیدی برای خواری :

نقد دك ایده می نه کیجی ، نه یاری

مندی کور خله کوزند آخان قاز

رخص روکی ، آغز بر ال صمط . دنگر !

II
لفظ - اودیب

۱۲۳

ایده ای سکا ، خاز کیمه جیقان نه مدله لود

لفظ -

خولافتم دوباری بوخار . خو خوی صبی

ایده ای حلقه زار ! زور زاهد بر جنت هادی ؟

منفلسه بدین براسیده واری ؟

لوفته غلغله زور بو بولده نقیب ایده ؟

صبره! صبره! عادت با دهن و برکت.

نه سید سرم، نه دلم بیایوده. اوخیز!

فرشته بختی کورده زوای کوزلر،

صبره رسته پایا مازلر.

آه! آه! آه! صبره! صبره!

اوریب -

نوردهیم: رفده دویلدی سسم؟ بیگ!

ای صبره! ای شوم بخت زده آتدک نه؟

صبره

صبره - الله مستده، الله صلم، الله دویلدی، دهه

بر عطا به برآوردی ...

ای کوزلری اوخته

اوریب -

ایده ، منظم لیج : ای فرشته بودا !

نه سینه ، نه منور ، نه نظم بر بدست ...

عروغ : این کوه صحرای : اودیبه ! ... سر به دره

مور : غمزه ، قفا سید مردک جیانه :

کونده ، قندر طبر کونده عاقلانه ...

فخرالدین

لقب : بشار : تکرار اولیبه ، هینا ،

ایده اله زبون ، ایته درده منور !

اودیبه - نه ^{مکمل فانی} نه دره صیرتم ده بر پوست :

بانه ز قندیر با برانه ملک دوست :

قندیریک ، خجریک بوزوالی عسلده :

صندره محتاج میاره بر مصلده .

عزت ! عزت ! محروم کرم جانان ، فقیر

سزدی عشقم جانان ده و از رقت

عزت
عزت

نه قادر آخر جز ویده کشیده

دور جانان دین از کینه بینی کوزه

عزت عزت خاطر کبود بوفز

آوردید - آید کوزه ، دستم : آید کوزه ما جبار

آمد آیت آید ، بدن با شمع دهن

دوران نیم کندی ، نه کوزه جان بومید

کوزه جانان آید آید ، در دهن با شمع

عزت
عزت

عزت - عزت ! به دهن با شمع

آینه کوریه . عفت

اودید -

دوقه . نشه به نده . کوریه به نه فکده ؟

فدونه نده . عفت . کجیه بوی دارالدی

همون جیفه یه بوردن بو منده سفید

انتهون نندنه دخی آینه زید

ای زولید . زرد خورانه ددونه

عفت

بانه عفت دخی . عفت ددونه

مخبره . کوریه بو خورانه ایزی

حاشه کجیه کوریه سیدم ، عفت سیدم

خدا دسوه آیفه د اودم باغی بونه

اودید -

مخبره یا سانه بی دینان جلیه کده

سحابیت کره لغت ! با ایچیه کبر !

اولم اولم اولم ، به الم ، نه لدر

چلدرم ، نه ده بویه دوستی افلا

دوردم ، نه دوردم خلقت اولمه عجب

خبره کونده خانه بیا دولور بر حقیقت

اولم ، خله ایلم که ، اولور دی برصدار

اورمید - بویه بابا قاشی ، بویه مشو بر زان

کوردردم بر حقیقت تکراره بر خاد

دایمید ، غم کی ملونه نه مه

خادره شری بابا ، آناه خوج ، نه غار !

جوع نه ال منده ، ال منده مصاحبی

بیتور اوزیریه . خه ایتدی اوزیریه .

لغتیه - مکتوبه نه خه خطره اولر بیه ،

دور بیکه خه کبر اوزیریه

نصارت ایتدی : خه لغتیه و سیه

اولر ده بیه آغید ، بیکه اولر ده سیه

اوزیریه - بومجه به نه خه ایتدی ، نه لغتیه

سو اویولده کوریم رجا بریون لغتیه

بوقه ناهل کوریم به جمله اویولده

آنامه یای که ، سو سفید الدرد

کوزیم سو اویولده ! بیه خه اولر ایتدی

رجا دورن اشک روقاست خه سیه

چو غنچه کوی نه بویک مسافر قدی ؟

خاکه ال او زنده ، عیانده کمرش بیده !

نه باور دهم قلمه نه زنده نه و هم ،

نه بو سویر ، نه مسجد ، نه بخور دانه بانه

مکری ، نه دیر ، نه آله ، نه کول پوزنده کی آی ،

نه نخته ، نه ده ، ایکنه درگه اولدغم مری !

بو کوللعه کیدی نه زنده ، اتر

لا یومنا قاتل نفی وری ترا .

اینه او محرم هم . آسار اوری برتون

خیا هم ، به نعل نه دوایم برکوه ،

مفسدان کویکده . صحنه یوز او نامدار

باقا . او علونه . مو کوزیری اویان

آینه خورشیدی ده سریده ، کور و صانع !

کور من ، ایکن من ان بول معارند !

ای بولیب ، ای خورشید هاکر اولور آید !

ای بابا من مراد خه انیتم بر ! نهد ،

بیجون بو بوندن بن بر قور زاده دیه ؟

بر غفرت محبه ایدون طاشانه کعبه !

مکدر ادر مسکدن ، اورته دن نه خاکر ؟

مور بر قاتدن بریته هورلور ...

ای دوله به کیدن بول ! ای آئی عید ، ای اویون !

ای خیالر ! بابا من نیم اید آقار .

خانی نه ایچید ! بو خند خاوه مر

خاوه مرده ؟ طشان اولور لیکی بویاسی !

اگر نه بود عیاله گزیده منور نواح !

مهر آینه بخت خدایه نافه مکنده فواح !

اولاد بتی دریم بر شجره کجدم :

منهم هر چند به بر محمدن سوت اجمدم !

باجور و بر اولدم هم یا ، هم ده قورده :

آناه هم اولدم ، هم ده رسته اسه !

خردم ، محمد بیگ بر بهر به صالده :

باشه بیفادده کهنه بر آفت خدایه !

بو قاده نه هرقد ، هم افتاد ، هم ده کار :

برین قیازینو روحه کی انسا ...

اگر سولیده دوشدم ، انهد باشه ایگون ،

یا نه اولدیریک ، یا بوزدن دوج ایرن ...

دژن غلامه آتک بو چهارم

بوکله یارانه منک تبه انقلا بکده

باقده بکده بریدم . مرگه اینک با :

برهون دلمه ... کیده ! نه دوریو بکده با ؟

برخیزه دوجو منی ایتسه دیکه :

کجید بوکله یارانه منی توت اینک کجید

طاشانه بریم اوند آردیک قاد ..

زده امداریکه ؟ .. من سوه نه کده ؟

دار
لغی -

اقدیر . قره اون طبعه کجید ایت :

منه مبه ادرکجه آنجه اودر بوانه

نصیر . منه مفا دره . بو ده

مکدر بمحله اور قزل، هکتا.

اوریب - خره اوغر ! آه ! هکتا ! اوطاق میر به محرم
و عسرم ! ... نه سوپر ، نه نمی ایدرم ؟

III
خره اوور ، اوریب ، اوریب خیزد ، هکتا

خره اوور - اوریب : نه اوریب خیزد ، هکتا

نه سفندک ایچون هکتا دوکولت

خدیبه کدم مطا . (هکتا) قفا مزای نیلید :

حسنت اییڈر باره مو سماند نوز صاهاجان

بارلاقه سیدیر لرینه . سرمدیه بوریشان

جده به اوکازینه . بروقدیکه . نه یرک

دَزر ، لَرَهه هور ، نه کورد

صبر نَهر ایه . هکون او کورد

سایه . زرد . و نه سپید بون

المی عمر ، فکر آخه .

تسلیم دیره ک اونده بایده منعمی :

اَدیب - الله بئر ایچون . انسانان ک بولد

سیر ! الله مط دجید عود ایه مد

مادامه بومجید قبول اندک شفقه .

اَلدائم حقه .. لطف ایدره بر دقه :

موزلم بم رهد . سده شفقه

فرمود - آرزوی نه این سوره

آوردید - غریبه در سرخانه :

نه بگویند از تو بدیده آید :

بگویند چاره به کجی کور به طمانه :

فرمود - ده نه صوالم اول ، صکره در این لغو :

و نه در ازینان رجائی اینده امعان :

آوردید - صوید و محی از ؟ صکره در در نه ؟

احمد حکمی در برستی بوقایع ، بو زانی :

فرمود - بنم کی بر خیزد ایچرخید بو سوار ؟

خود آید - نزد قاضی درین ایجاب آید ، بهر حال

آنکه که نکرده پذیرد حقیقت

اودید ، او کرده ، این مردن که دردم ، نقد

دیده پذیر جام : دارم نزد انتساب

ایده و فری من بوقار عالیجناب

بوی نقد است : بومضا مراد

بگویند با برزا خاصه و بی

به بر حجم ، نقد و غیر بولده :

مورخه یا نامی اینک ساده

آید ، بر براقیت سینه و دند متوالی

مقدوره ، سرری دولتشیم بانه

بر مریض بر قمار عدم برنجیدیم

آقام ، با نام بورالی ، بورا ده بیه مسکن ؟

بن اولدورمده ایچون آمادجی بیدرم

برعه ؟ بانه ؟ بده اداره اولدو ایدرم

دنده دقرو اولسون ... اوت نه برهتله

نه عید برادلوم : دماغی برایشه

آیه نه یوتو وطن : برهتله بیدر

که حد تقیم ... بومقده در با !

بیقده محترمه اولیانه فرام

چنت اولر به یغل او قانادن با نام

برقده قده اویمون یغل ایستد کفنه !

خره ادر ، اولدورم ایچون برلقده به

رجایه کنم کردیم : او را از حد ، البتہ

از حد آہ فاما زہر خولہ و آئینہ خود

فقد بیکر قدیم لفظہ محتاجہ :

برخور المذولہ اولہ ایلکس یا یامو سید

اُمرا اینہ رود اللہری یاد کند سید :

خداوند بزمہ آفرینانم برابر

لہیدہ ، ای آید برنس ، خولہ بزمہ اُمرو

او را کند سید . کرد او بزمہ کوز

کوز سر کردہ روح دویہ نقدینہ

نہ دیم ! بویک از ایشتم سیدینہ

او را دیم ، سوزدہ بجمہارہ آفرینانہ ؟

رجایه زخم کوردم : اوند ارجده ، البتہ

ارجده آہ قلمازلو خولہ وایرہ خولہ

قفلہ بیلن قیزلم لطفہ محتاجہ :

برلورہ امدت اولہ ایلکس بایرہ سدرہ

اُمرا ایتہ روللیری یایہ کتیسیدہ :

خولنہ یزہ آفندہ سالم برابر

لکیدی ، ای آجید برنس ، خولنہ اُمردیر

اوندہ کتیسیدہ کرجہ اویرلہ کوزر

کورد سرلورده روح دویا نفدیر

نه دیم ! بویک آت ایشتم سدرہ

اوندہ دیم ، سوزده هججورده آفندیان ؟

خود را ... مرخص است ؛ چون سودگی ایست .

روزی قدری ... اندر دهم سوره ؟

خود را ... آنگاه هست ؛ اندر یک نفر او به .

او به استوری ... او به آفریدم .

سوره دم ... نذر .

با خود سوره ... آفریدم .

او به .

نری بر صفا ... اندر اولون افتاد .

کلیه ... باور دهم ... کلیه .

او ... سوره ... صفا ... آفریدم .

بایک ... آفریدم ... او به ... آفریدم .

کلیه ... آفریدم ... آفریدم .

همینا . کند طبعیه بولند برده بوجرم یایا !

جرمیه ! بد زه جرمیه ! مری کورسور . ققد

کوزارند اوله مری بقدیه طبعیه ...

دنیاده آرنه مری دگون وار . نه بایرم ؟

نه کیردن گور بوز . نه کیردن اکرام ...

مجرم بادورکیده وارده برده بولائی :

دنا بوزلری ایضا ناهیه کوز یائی !

برگون طه صبره صلیف جعفره :

جند آینهجه معلوم حقایقه :

ناخوس که کی و آیه بریول آنگه .

هفته جو خایه مری اوز ناهیه ال ؟

بایار خانیج سوکیده بایا سید :

عقلمندی نیای کیدلده آنا سید

هتیه جهانی وارده اولونکجه بو سون ؟

لوکجه خواجهت سره جاپایجه هر کون

حرم برقیه نیا اولوریکه ، عیبت !

مهرم باشتیکده چو کدی بومیه لاله بالا !

هتیه انسا مزقه ارزوای جهانه

ایده عبت ؟ نصیر بطایره و عقلمند

ای مه نه سید اعلی قره اودن ، آهیل برنس :

بایه زخمیکده اولده برقیه مس

برایور ویر محمدن ، مستقیدن محرم قنری :

بایاد قد سیده آناد اولم آدی .

اونده سینه خاند ، رحم اید ، خود باقی ؛

تسلیم ، آه ، مفید برکونه ده برحقا .

بکره یون محو فتنه یون ، جوره جبه لکلو ؛

تجرب باونداری من فکیده ~~صمیمیت~~ مددیس .

اونده نزه اید ، ای بولک رولک خانه ؛

استدحام خود اندک ویرانی

عیاده باور و گرم ادراک ایندگر اگر .

منه مویرگی بر سینه نصیحت

و : نه جهاده اوایسته رقصه بوسکا .

کونه ملک بکلی منه ، نه فخرکته ، نه بهر !

خوبتر مسود اولسون ؛ گول يوز بئر دولامه

هياتر به کي زاننده دولامه ! ..

قره دون - آتور مراه کتک ، بولور باسري يتر

اوديپ - اوتور ديفتم ، بيا ورسده کد

قره دون - مقبول رفعت عادي خول بويه

اوديپ - فقط آنچه بر سرده

قره دون - ارزونک نه اير بويه

اوديپ - نه بر مملکت او ز خورشيد کد

خودون - ازهر اوله قبد آنجه برهنگی ویره

اودیه - اونه ندره ایدیه بیه

خودون - دینا خج

مقوله استقامت

اودیه - نایه ایدیه

خودون - بیه دیم منزه ناهل ایدیم نایه ؟

اودیه - کایدیه رخ ایدیه

خودون - جوجقده زله ایدیه

اودیو - هار ، هار اودنر خوا مایه سون !

خره دن - اول مایه دنا بویه محکم سوه دن

سعادته بوی دود بوا غده نعقب

(خره دنن اشانه اودننه جوقه اودیو خره دن
بویله آیلر اودیو کندی نازله باخان
غضب آره سون باوانه ، باوانه بویه دن
عه صده دلدو کلید)

باقیه ، ارمنیه ، باقیه ، ابه اودیو

لغت -

سره عده ویره جی کوزل برکونه ..

ان خو خوی صمدی هد آیه بولک خد

مجه آینه معارفه ، خنده الدینه ،

نه صله ویریک اویون انقاره

الحب و برد : هیچ آرزوئی مرا نه

ای همنامی عهدی آید ، با خبر تو منور شد

او طر بر سطله آید ، نه خنده خوری ، نه گداز

با خنایه بر خاسته سلفی ~~بخت~~ آید

نور بدین جورک همانند آید گونه

اول سیر کورده من سعادت من آید

بو سفا حیات بزم صحرای کجاست

(مهر)